

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ

ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 5, ΑΘΗΝΑ 105 56

ΤΗΛ. 32 50 378 - 32 11 149 ΦΑΞ: 32 13 667

E-mail: elia@ath.forthnet.gr

www.elia.org.gr

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

1894-1948

Διευθυντής Γρηγόριος Ξενόπουλος

Τόμος 1 1894 – Τόμος 50 1943-1944

Περίοδος Γ΄ Τόμος 1 1945 – Τόμος 2 1946

Περίοδος Δ΄ Τόμος 1 1947 – Τόμος 2 1948

(22.925 σελίδες)

**Η παρούσα ψηφιακή έκδοση πραγματοποιήθηκε
με την οικονομική ενίσχυση του ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
και του ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
στο πλαίσιο του εορτασμού των 50 χρόνων από το θάνατο
του Γρηγορίου Ξενόπουλου.**

ΑΘΗΝΑ 2001

Ψηφιοποίηση

A.M.S. Μ. ΣΑΡΙΜΒΕΗ & ΣΙΑ Ο.Ε.

1902

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΑ

ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1879

« Τέρπειν ἄμα καὶ διδάσκειν »

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' - ΤΟΜΟΣ 9^ο

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελ.		Σελ.
Ἀδελφική Ἀγάπη	202	Συγγραφὴς δωδεκάστις	230
ΑΘΗΝΑΙ·ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ·		Τελευταία (ή)	413
Ἀνάκτορα (τὰ) τοῦ Μίνωα	50	Τέλος (τὸ) τῆς Βοιωποῦλας	203
Ἄνοιξις	102	Τὸ ἄλλο ἄκρον I	123
Ἀντανάκτις (ὁ)	330	Ἵπὲρ ἑνὸς ἀνδριάντος	43
Ἀπὸ τὸ ἔργον τοῦ Σολωμοῦ	83	Ἵποδοχή (ή) τῆς Νύμφης	366
Βαρβαρότης	131	Φθινύπικρον	299
Δέκα χιλιάδες	179	Ἄθρον Βραβεῖον (εἰς τὴν Ἀλληγογραφίαν)	375
Δένδρον (τὸ)	323	Ἀλλήθεια: 60, 66, 171, 236, 266, 283, 290, 323, 246, 354, 414	
Δόξα καὶ Πλοῦτος	138	Ἀλληγογραφία τῆς Διαπλάσεως: 14, 23, 31, 39, 46, 55, 63, 71, 79, 87, 95, 103, 111, 119, 127, 135, 141, 152, 159, 166, 174, 183, 191, 199, 207, 215, 222, 231, 238, 247, 254, 262, 270, 279, 286, 293, 303, 310, 318, 326, 335, 345, 350, 358, 366, 375, 391, 399, 414	
Ἔθνος καὶ Ἄθλις	314	Ἀλώπη καὶ Τράγος	142
Εἰς τὰ λουτρά	234	Ἀνὰ τὴν Ὀλλανδίαν	274
Ἐκθέσεις (αἱ)	347	ΑΝΑΡΕΙΘΙΟΣ (ὁ) ΑΧΙΛΛΕΥΣ (νηπιακὸν μετὰ 15 εἰκόνων): 229, 245, 253, 261, 269, 277, 285, 292, 301, 309	
Ἐπειάσεις (αἱ) τοῦ κηρύου	195	Ἀντώνιος Κ. Κυριακίδης	326
Ἔργασια	290	ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ :	
Ἔρως (ὁ) τῶν Ἀντικυθέρων	338	Ἀποτελέσματα 70οῦ Διαγωνισμοῦ (Λύσεων)	151
Ζήνη καὶ ἀνατροφῆς	115	Ἀποτελέσματα 71ου Διαγωνισμοῦ (Ἀσκησιῶν)	302
Ζέστης (τῆς)	218	Ἀποτελέσματα 72ου Διαγωνισμοῦ (Διηγήματος)	219, 228
Ζωολογικὸς (ὁ) Κῆπος	254	Ἀποτελέσματα 73ου Διαγωνισμοῦ (Λύσεων)	358
Θάνατος Βασιλέως	19	Ἀποτελέσματα Α' Διαγωνισμοῦ Ἑσπεραθώματος	246, 293
Θεόδωρος Χαλδράτης	282	Ἀποτελέσματα Μικροῦ Διαγωνισμοῦ Ζωγραφικῆς, (μετὰ 2 εἰκόνων)	292
Δώρας Μαργαρίτης (μετ' εἰκόνας)	60	ΑΣΩΤΟΣ (ὁ) ΥΙΟΣ (μετὰ 38 εἰκόνων)	212, 220, 225, 236, 244, 252, 257, 268, 275, 283, 289, 299, 308, 317, 321, 331, 337, 348, 353, 364, 372, 380, 385, 394, 410
Μαθηταὶ Δημοσιογράφοι	91		
Μελέτη καὶ μελέτη	190		
Μετὰ τὰς ἐξετάσεις	211		
Μετὰ τὰς ἐσπέρας	3		
Μερικοὶ τεχνουργοὶ	356		
Μία Ἀπάντησις	267		
Μικρὸς (ὁ) βασιλεὺς	146		
Παρομύθει (τὰ) τοῦ Οὐγγῶ	67		
Πατεῖς με πατὴρ σε	242		
Πατριωτισμός	27		
Περιηγηταὶ (αἱ)	106		
Πρώτη Σεπτεμβρίου	277		
Ρεβόλβερ (τὸ)	74		
Σκάνδαλον (τὰ)	310		
Σκηὴ εἰς τὸ τράμ	258		
Σπουδαῖον ζήτημα	374		

Βασίλειον (τὸ) τῶν παιγιδίων.	6
Βασίλειος (ὁ) καὶ ἡ μήτηρ του.	179
Βάτραχος καὶ πεταλούδα.	147

ΒΟΕΡΟΠΟΥΛΑ (ἡ) μετὰ 28 εἰκόνων.	7, 17, 28, 34, 43, 52, 61, 70, 75, 83, 89, 90, 108, 115, 123, 132, 140, 148, 153, 164, 172, 180, 188, 195, 201
---------------------------------	--

Βρυκόλακες (οἱ) διαλεγτικὸν διήγημα.	187, 198, 206
Δέκα παιδιὰ (κωμῳδία).	30, 36, 46, 54

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ :

Διαγωνισμὸς 73ος (Δύσεων).	6
Διαγωνισμὸς 74ος (Δύσεων)	142
Διαγωνισμὸς 75ος (Δύσεων).	286
Διαγωνισμὸς 76ος (Ἀσκήσεων).	339
Β' Διαγωνισμὸς Ψευδαθώματος.	251

Δοκιμὴ (ἡ).	59
Δόξα καὶ κακομοιρία.	155
Δώρα (τὰ) τῆς Διαπλάσεως.	392
Ἐγκαταλειφθεῖσα (ἡ).	235

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ :

Ἀλεξάνδρα Ν. Προστοπούλου.	387
Ἀλέξανδρος Α. Μιχαηλίδης.	28
Ἀπόστολος Γ. Μιχαηλίδης.	7
Γεράσιμος Α. Λαοκαράτος.	20
Ζουλίτσα.	118
Ἡράκλειτος Νικολαΐδης.	54
Καίγια Σ. Ν. Προστοπούλου.	371
Κωνστ. Ν. Κωνσταντινίδης.	92
Νίκος Γ. Δαμάσκος.	260
Παραδείσης Καρασκόπουλος.	340
Πιπίτσα Θ. Αθανασιάδου.	379
Οἱ Βραβευθέντες εἰς τὴν Α'. Διαγωνισμὸς τοῦ Ψευδαθώματος (18 εἰκόνες).	393
Ἐκδίκησις (ἡ) τοῦ ἐλεφαντος (τὸ Βραβευθὲν διήγημα τοῦ 72ου Διαγωνισμοῦ, μετὰ 8 εἰκόνων)	228
Ζωοντὰ (τὰ) Δινίγματα, (παιγιδίων).	51
Θηρίον (τὸ) Ζῆλος.	71
Θυγατέρας (αἱ) τοῦ Πιέρου.	259
Καρδία μητέρας καὶ καρδία κόρης (μετὰ 2 εἰκόνων)	157, 162, 170
Καρδία (ἡ) μᾶς κούκλας	22
Κική Δ. Πενταπούλου (μετ' εἰκόνας).	267
Κλήρωσις (ἡ) τῶν δώρων τῆς Διαπλάσεως.	382
12ῃ Κυριακῇ τῆς Διαπλάσεως (μετὰ 7 εἰκόνων)	401
Κουκλο-οἰκογένεια, (μονόλογος)	214

ΚΥΡΙΑ (ἡ) ΤΡΟΜΑΡΑ (νηπιακὸν μετὰ 16 εἰκόνων). 117, 125, 129, 140, 148, 156, 164, 174, 177, 188, 197, 205, 209

Δαιμαργία καὶ Ἐγκράτεια	356
Δόγμα τοῦ Κολόμβου.	122
Δύσσις Μαγικῶν Εἰκόνων (εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν) :	63, 79, 95, 166, 262 414

ΜΑΡΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ :

Ποῦ εἶνε ὁ ἀλιεύς τῶν Κοραλίων ;	324
Ποῦ εἶνε ὁ βαρκάρης ;	180
Ποῦ εἶνε ὁ Γεωργάκης ;	14
Ποῦ εἶνε ὁ δεύτερος ὁδηγός ;	96
Ποῦ εἶνε οἱ δύο καλλιτέχναι ;	32

ΜΕΓΑ (τὸ) ΔΔΣΟΣ μετὰ 36 εἰκόνων. 1, 20, 26, 38, 41, 49, 58, 67, 73, 84, 92, 97, 106, 113, 121, 130, 137, 145, 158, 162, 169, 178, 185, 193, 203, 210, 217, 227, 231, 241, 249, 260, 265, 273, 281, 293, 313, 322, 329, 340, 345, 355, 361, 369, 377, 387, 395, 407

ΜΙΚΡΟΙ (οἱ) ΒΟΣΚΟΙ, (νηπιακὸν μετὰ 15 εἰκόνων).

325, 333, 341, 349, 357, 365, 373, 381, 390, 398, 413

ΜΙΚΡΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ :

Μικρὸς Διαγωνισμὸς Ζωογραφικῆς	139
Μικρὸς Διαγων. Μεταφράσεως.	238
Μικρὸς Διαγων. Καλλιγραφίας.	278

Μύλος (ὁ) τοῦ Διαβόλου.	342, 350
Μυστηριώδης (ἡ) φωνή.	291, 301
Μυστικὸν (τὸ) τῆς κυανῆς λίμνης.	94, 99, 110
Ναυάγον (τὸ) τοῦ καπετᾶν Νικολά (μετὰ 5 εἰκόνων).	65, 76, 81
Νυμφαῖται (οἱ).	285
Περὰβια (τά).	147
Πύλο τοῦ ἔθγαλε τρίγες.	234
ἽΟδηγία πρὸς σύνθεσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.	62, 79, 86, 94, 102, 126, 134, 150, 166, 174, 182, 190, 198, 206, 222, 246, 262, 270, 294, 318, 334, 342

ἽΟδηγὸς τοῦ συνόρητου τῆς Διαπλάσεως 40

Παιδικὸν Πνεῦμα. 14, 22, 31, 39, 46, 55, 63, 71, 79, 86, 95, 102, 111, 119, 127, 135, 142, 151, 159, 166, 174, 183, 191, 199, 206, 214, 222, 230, 238, 247, 254, 262, 270, 278, 286, 294, 303, 310, 318, 326, 335, 342, 350, 358, 366, 375, 383, 399, 414

Παράδοξος εὐσπλαγχία. 243

Πνευματικαὶ Ἀσκήσεις. 16, 24, 32, 40, 48, 56, 64, 72, 80, 88, 96, 104, 112, 120, 128, 136, 144, 152, 160, 168, 176, 184, 192, 200, 208, 216, 224, 232, 240, 248, 256, 264, 272, 280, 288, 296, 304, 312, 320, 328, 336, 344, 352, 360, 368, 376, 384, 392, 400, 416

Ποιήτρια δεκαετίας.	398
Πρόσκλησις τῆς Διαπλάσεως πρὸς ἀνανέωσιν τῆς συνδρομῆς.	388
Πρώτη (ἡ) ἐπιστολή.	324, 333
Πταίει ὁ Ἰούλιος Βέρν (μετ' εἰκόνας).	33
Ρόδον (τὸ).	5
Σκηνὴ πρωτοχρονιάτικῃ (2 γελοιογραφαί).	4
Σκύλοι (οἱ) τῆς Κωνσταντινουπόλεως.	347
Ταξιδίον (τὸ) τῶν Ἄρετων.	118, 126, 134
Ταξιδιωταὶ (οἱ) καὶ ὁ Παρίας.	372
Τέχνασμα (τὸ) τοῦ Παναγῆ (κωμῳδία).	306, 315
Τρεῖς (οἱ) φίλοι.	98
Υἱτικὴ σιωπή.	262

ΦΔΣΟΥΔΑΚΗΣ (ὁ) ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΗΣ (νηπιακὸν μετὰ 12 εἰκόνων). 5, 21, 25, 37, 45, 53, 57, 69, 78, 93, 101, 103

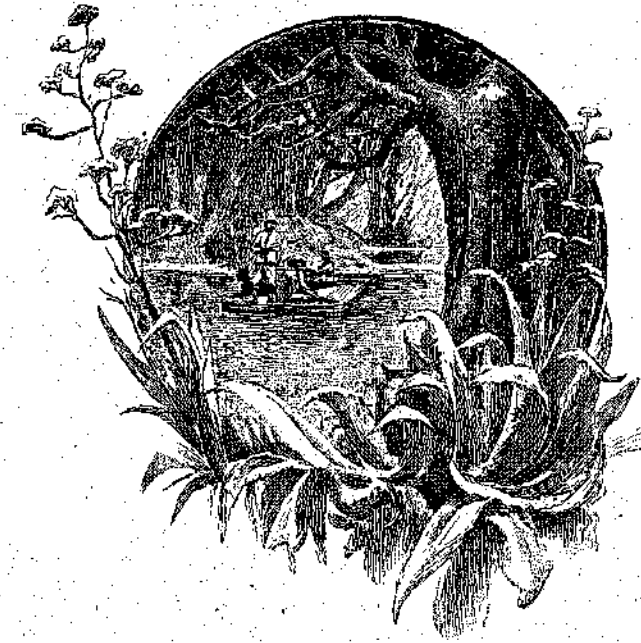
Χρέος πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα.	186
Χωρὶς φίλην.	363, 370, 378, 390
ἽΩραία ἀπάντησις.	86

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Σελ.		Σελ.	
ἽΑγάπη.	131	Λουτρά (τὰ) τοῦ κόρακα.	46
ἽΑλώπηξ ἔξαγκωθεῖσα (μῦθος).	383	Ξένο.	114
ἽΑλώπηξ καὶ ἽΕχθρος (μῦθος).	307	Παιδικὴ ὀπτασία.	211
ἽΑλώπηξ πρὸς προσωπίδα (μῦθος).	278	Παῖβ' τυφλῶ.	333
ἽΑυτὴ καὶ κόρη.	226	Πατρίδα (ἡ).	394
Γαεὶ (τὸ) καὶ τὸ παιδάκι.	82	Πρῶτος (ὁ) φίλος.	122
ἽΕν εἶδει περισσεύει.	5	Πρῶτο (τὸ) τοῦ χαμόγελο.	38
ἽΕχτε γιὰ ψιλὰ βουνά.	326	Πρῶτ καὶ βράδυ.	27
ἽΕλιος (ὁ) καὶ ὁ ἽΑέρας.	54	Πτηνὸν (ἡ) τῆς ἽΕρήμου.	340
Καθρέπτης-καρδιά.	362	Σταῖχι ἐκ τῆς πείρας.	365
Καλύβη (τὸ).	413	Τί νὰ ἔμουν.	75
Κήτη καὶ κωδὶς (μῦθος).	350	Τίνας μιάζει.	22
Κίχλα (μῦθος).	395	Χελιδὼν καὶ ὄρνις (μῦθος).	268
Κῶνον κρέας φέρων (μῦθος).	250	Χῆμες (οἱ) (μῦθος).	374

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ

ώ Τόμος οὗτος περιέχει 280 εἰκόνας καὶ κοσμήματα.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Ευνιστούμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχόν ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΑΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἑσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΚΕΧΑΙΡΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΑΔΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0.15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαυτεῖα

Περίοδος Β'—Τόμ. 9^{ος} Ἐν Ἀθήναις, 3 καὶ 12 Ἰανουαρίου 1902 Ἔτος 24^{ον}.—Ἀριθ. 1—2

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι δραχ. 7.—Διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 8.

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος

Ἐκάστος τόμος (ἓν ἔτος) τῆς Β' περιόδου τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων»

τιμᾶται ἄδευτος φρ. 7.—Χρυσόδευτος φρ. 10.

[Ἡ Β' περίοδος ἤρξισ τῷ 1894]

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων **ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ**

ΤΟ ΜΕΓΑ ΔΑΣΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ **ΙΟΥΔΙΟΥ Β ΡΝ**

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

ΜΕΤΑ ΤΡΙΜΗΝΟΝ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ

— Καὶ περὶ ἀμερικανικοῦ Κόγγου οὐδεὶς λόγος ἀκόμη;... ἠρώτησεν ὁ Μάξ Οὐμπέρ.

— Τίς ἡ ἀνάγκη, ἀγαπητέ μου Μάξ;... ἀπεκρίθη ὁ Τζὼν Κόρτ. Μήπως αἱ μεγάλαι ἐκτάσεις μᾶς λείπουν εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας;... Πόσαι νάει καὶ ἔρημοι χῶραι πρὸς ἐξερεύνησιν, ἀπὸ τῆς Ἀλάσκας μέχρι τοῦ Τεξᾶς!.. Πρὶν ἀποικίση κανεὶς εἰς τὸ ἐξωτερικόν, καλλίτερα μὲν φαίνεται ν' ἀποικίση εἰς τὸ ἐσωτερικόν.

— Ἐ, ἀγαπητέ μου Τζὼν, ἀν τὰ πράγματα ἐξακολουθήσουν ἔτσι, τὰ εὐρωπαϊκὰ ἔθνη θὰ μοιρασθοῦν ἐπὶ τέλους τὴν Ἀφρικήν, μίαν ἐκτασιν δηλαδὴ ἀπὸ τρεῖς δισηκατομμύρια ἐκτάρια!.. Οἱ Ἀμερικανοὶ θὰ τὴν ἐγκαταλείψουν ὅλως διόλου εἰς τοὺς Ἀγγλοὺς, τοὺς Γερμανοὺς, τοὺς Ὀλλανδοὺς, τοὺς Πορτογάλους, τοὺς Γάλλους, τοὺς Ἰταλοὺς, τοὺς Ἰσπανοὺς, τοὺς Βέλγους;...

— Οἱ Ἀμερικανοὶ δὲν ἔχουν νὰ κάμουν ἐδῶ, ἀπεκρίθη ὁ Τζὼν Κόρτ, ὅπως οὔτε οἱ Ρῶσοι, καὶ διὰ τὸν ἴδιον λόγον.

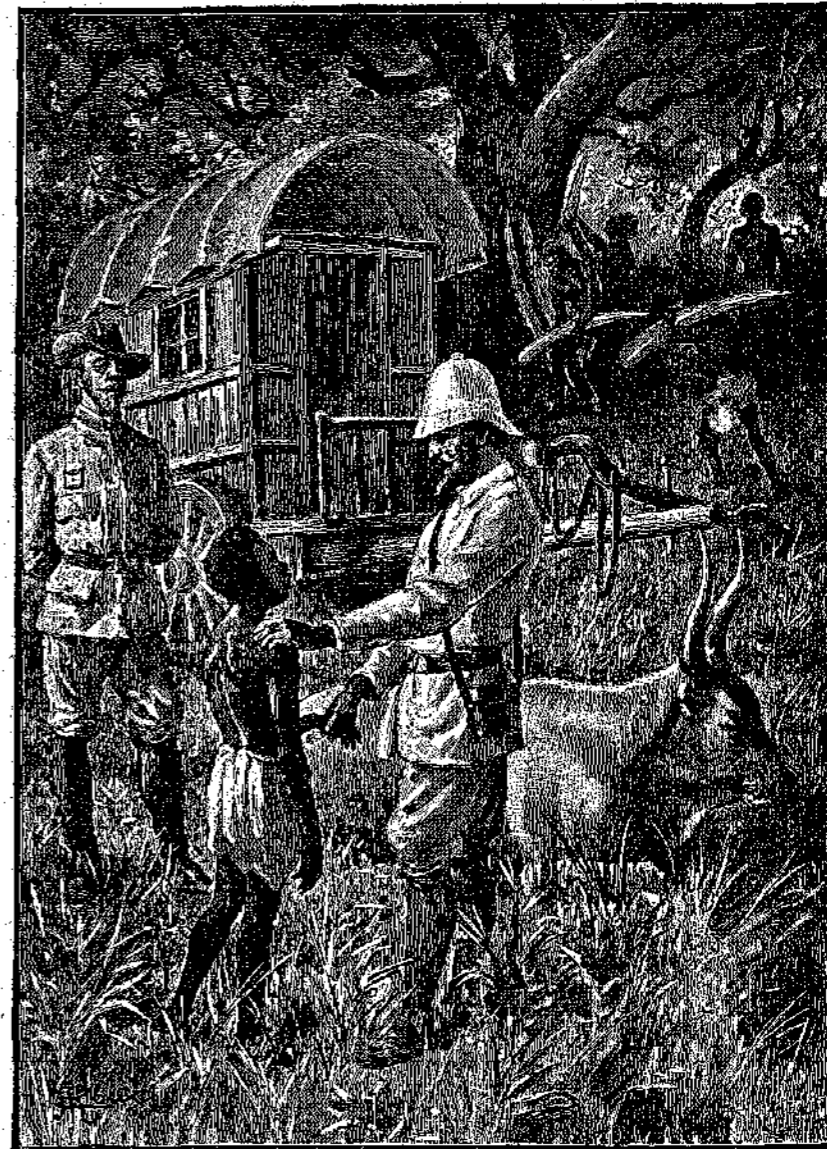
— Ποῖον, δηλαδὴ;

— Ὅτι εἶνε περιττὸν νὰ κουράζη κανεὶς τὰ πόδια του, ὅταν ἀρκεῖ νὰ πλώσῃ τὰ χέρια του.

— Καὶ ἔμως, ἀγαπητέ μου Τζὼν, ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις ἀργὰ ἢ γρήγορα, θὰ ζητήσῃ καὶ αὐτὴ τὸ μεριδίον τῆς... Ὑπάρχει Κόγγον γαλλικόν, Κόγγον βελγικόν, Κόγγον γερμανικόν καὶ Κόγγον... ἀνεξάρτητον, τὸ ὅποιον μόνον τὴν εὐκαιρίαν περιμένει, διὰ νὰ θυσιάσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν του. Καὶ ὅλη αὐτὴ ἡ χώρα, τὴν ὅποιαν διεστρέξαμεν ἐπὶ τρεῖς ἡδὴ μῆνας...

— Ὡς περίεργοι, ὡς ἀπλοὶ περίεργοι, Μάξ, καὶ ὄχι ὡς κατακτηταὶ!

— Ἡ διαφορὰ δὲν εἶνε μεγάλη, ἄξιε πολλὰ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν! Ὑ-

« Δὲν ἐκουράσθη, Λάγκ; ἠρώτησεν ὁ Τζὼν Κόρτ, λαμβάνων τὴν χεῖρα τοῦ παιδίου. » (Σελ. 3 στήλ δ')

πέλασεν ὁ Μάξ Οὐμπέρ. Λοιπὸν ἐπαναλαμβάνω, ὅτι εἰς τὸ μέρος τοῦτο τῆς Ἀφρικῆς, ἡ Δημοκρατία ἤμπορούσε νὰ ἰδρῶσθαι θαυμαστὴν ἀποικίαν. Ὑπάρχουν γαῖαι γονιμώταται, μὲ πλουσίαν ἄρδυσιν, διὰ τὴν ὅποιαν ἡ φύσις κατέβαλεν ὅλα τὰ ἐξοδα, διότι αἱ γαῖαι αὐταὶ καλύπτονται ὑπὸ ὑγροῦ δικτύου, τὸ ὅποιον δὲν στεριεῖται ποτέ.

— Οὔτε ἀκόμη καὶ με αὐτὴν τὴν φοβερὰν ζέσθην, ἀπεκρίθη ὁ Τζὼν Κόρτ, σπογγίζων ὀλονὲν τὸ μέτωπόν του, τὸ

— "Α, μπά! δὲν μας μέλει πιά γιὰ ζεστή!.. ἀνεκράξην ὁ Μάξ Οὐμπέρ. Ἡμεῖς ἐνεκλιματισθῆμεν πλέον, ἐγίναμεν σὰν τοὺς μαύρους, καὶ μὴ πρὸς κακοφανισμὸν σου, ἀγαπητέ φίλε! Ἐπειτα εἶνε ἀκόμη Μάρτιος· πού νὰ ἔλθῃ ὁ Ἰούλιος καὶ ὁ Αὐγουστος, ὅταν αἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου θὰ σου τρυποῦν τὸ δέρμα σὰν καρφία πυρκατωμένα!..

— Τὸ βέβαιον εἶνε, Μάξ, ὅτι ἀρκετὰ θὰ υποφέρωμεν ἕως νὰ γίνωμεν μαύροι, Παχουῖνοι ἢ Ζανζιβάρται, μὲ τὴν λεπτὴν μας ἐπιδερμίδα, τὴν γαλλικὴν σου καὶ τὴν ἀμερικανικὴν μου... Ἐν τούτοις ὁμολογῶ, ὅτι τελειόνομεν μετ' ὀλίγον ἐνδιαφέρουσαν ἐκδρομὴν, τὴν ὁποίαν ἠύνησεν ἡ τύχη... Ἄ, δὲν βλέπω τὴν ὄραν πότε νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν Λιμπρεβίλλην, καὶ νὰναπαυθῶμεν ἐπιτέλους ἀπὸ τοῦ κόπους τοῦ τριμήνου αὐτοῦ ταξιδίου!

— Συμφωνῶ, ἀπεκρίθη ὁ Μάξ Οὐμπέρ, ὅτι ἡ περιπέτειός μας ἐκδρομὴ παρουσίασε κάποιον ἐνδιαφέρον. Ἐν τούτοις ὁμολογῶ, ὅτι δὲν μου ἔδωσε πᾶν ὅ,τι ἐπερίμενα ἀπὸ αὐτήν...

— Τί λέγεις, Μάξ; Τόσαι ἑκατοντάδες μιλλιῶν διὰ μέσου χώρας ἀγνώστου... τόσαι κινδύνοι ἐν τῷ μέσῳ φυλῶν ὀλίγιστα φιλοξένων... τόσαι μάχαι κατὰ τὰς ὁποίας ἀντηλλάχθησαν πυρβολισμοὶ πρὸς τοξεύματα... τόσα κυνήγια, τὰ ὅποια ὀνομαζομένης λέων καὶ ὀλυθικός πάνθηρ ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των... ἑκατόμβαι ὀλόκληροι ἐλεφάντων, θυσιασθέντων πρὸς ἄφελος τοῦ ἀρχηγοῦ μας Οὐρδαξ... συγκομιμὴ ἐλεφαντίδοντος πρώτης ποιότητος, ἡ ὁποία θὰ ἴσκει διὰ νὰ προμηθεύσῃ πληθεῖα εἰς ὅλα τὰ κιάνα τοῦ κόσμου... καὶ ἕτερα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ, τολμᾷς ἀκόμη νὰ λέγῃς ὅτι δὲν εἶσαι εὐχαριστήμενος;

— Ναι καὶ ὄχι, Τζῶν. Αὐτὰ ποῦ συνέβησαν εἰς ἡμᾶς, εἶνε τὰ συνήθη ποῦ συμβαίνουν εἰς κάθε περιηγητὴν τῆς Κεντρικῆς Ἀφρικῆς... Τὰ ἴδια ἀπαντᾷ ὁ ἀναγνώστης εἰς τὰς διηγήσεις τῶν ταξιδιωτῶν τοῦ Μπάρτ, τοῦ Βούρτων, τοῦ Σπὴκ, τοῦ Γράντ, τοῦ Λιβινγκστον, τοῦ Στάνλεϋ, τοῦ Σέρπα Πίντο, τοῦ Μασσάρκ, τοῦ Βίσερμαν, τοῦ...

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην, εἰς τὴν ἐμπροσθίαν τοῦ ἀμαξίου προσέκοψεν εἰς πέτρην ὀγκώδη, καὶ ὁ ἐπελθὼν κλονισμὸς διεκόψε τὴν ἀπαριθμῆσιν τῶν ἐξερευνητῶν τῆς Ἀφρικῆς. Τῆς διακοπῆς ἐπωφελέθη ὁ Τζῶν Κόρτ διὰ νὰ ἐρωτήσῃ:

— "Ἄλλα λοιπὸν ἐπερίμενες νὰ συναντήσωμεν εἰς τὸ ταξίδι μας;

— Ναι, ἀγαπητέ μου Τζῶν.

— Ἀπρόοπτα;

— Κάτι περισσότερο; ἄλλως τε τὰ ἀπρόοπτα ὁμολογῶ ὅτι δὲν μας ἔλειψαν.

— Ἐκπληκτικά τότε;

— Ἀκριβῶς αὕτη εἶνε ἡ λέξις· καὶ ὁ μωσ, καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ταξιδίου μας, δὲν ἔλαβα ἀφορμὴν νὰ τὴν μεταχειρισθῶ οὔτε μίαν μόνην φοράν.

— Βλέπω, Μάξ, ὅτι μίαν γαλλικὴν ψυχὴ εὐχαριστεῖται δυσκολώτερα...

— Ἀπὸ μίαν ἀμερικανικὴν, ἀγαπητέ μου Τζῶν; Τὸ ὁμολογῶ, ἂν αἱ ἀναμνήσεις τὰς ὁποίας ἀποκομίζεις ἀπὸ τὸ ταξίδι μας, σοῦ ἀρκοῦν...

— Καί μου περισσεύουν, Μάξ...

— Καὶ ἐάν ἐπιστρέψης εὐχαριστημένος...

— Εὐχαριστήμενος... προπάντων δι' ὅτι ἐπιστρέφω!

— Καὶ νομίζεις, ὅτι οἱ ἀναγνώστης ποῦ θὰ ἐδιάβαζαν τυχὸν τὴν διήγησιν αὐτοῦ τοῦ ταξιδίου, θὰ ἐφώναζαν «Διάβολε! τί περιέργον ποῦ εἶνε!»;

— "Ὄ, θὰ ἴσαν πολὺ ἀπαιτητικοὶ ἂν δὲν το ἐφώναζαν!

— "Ὀχι, Τζῶν, ὄχι... καὶ δὲν θὰ εἶχαν πολὺ ἄδικον...

— Μὰ τί θὰ ἤθελαν λοιπὸν; ἀνταῖπεν ὁ Τζῶν Κόρτ· νὰ τελειώσωμεν τὴν ἐκδρομὴν μας εἰς τὴν κοιλιὰν κανενὸς λέοντος ἢ κανενὸς τῶν ἀνθρωποφάγων τοῦ Οὐμπάγκη;

— "Ὀχι, Τζῶν, ὄχι· καὶ, χωρὶς νὰ φθάσωμεν μέχρι τσαύτης λύσεως, ἡ ὁποία ἄλλως τε δὲν στερεῖται κάποιου ἐνδιαφέροντος διὰ τοὺς ἀναγνώστους καὶ προπάντων τὰς ἀναγνώστριάς, — θὰ ἠμποροῦσες νὰ ὀρκισθῆς τιμῶς καὶ εὐσυνειδήτως, ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ὅτι εἶδαμεν καὶ ἀνεκαλύψαμεν κάτι τι περὶ τῶν ἀπρόδρομῶν μας εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἀφρικὴν;

— "Ὀχι, Μάξ, πραγματικῶς.

— Λοιπὸν, ἐγὼ ἠλπίζω ὅτι θὰ ἤμεθα τυχερότεροι...

— Ἀχόρταγε, ποῦ θέλεις νὰ παρουσιάσῃς τὴν ἀπληστίαν σου ὡς προτερήμα! Ὁπέλαβεν ὁ Τζῶν Κόρτ. Τὸ κατ' ἐμὲ, δηλώνω ὅτι ἐχόρτασα, καὶ εἴτι δὲν ἐπερίμενα ἀπὸ τὸ ταξίδι μας περισσότερα ἀφ' ὅσα μᾶς προσέφερε...

— Δηλαδή τίποτε!

— Ἐπειτα, Μάξ, τὸ ταξίδι δὲν ἐτελείωσε, καὶ εἰς τὸ διάστημα τῶν πέντε ἢ ἑξ ἑβδομάδων ποῦ μας χρειάζονται ἕως νὰ φθάσωμεν εἰς Λιμπρεβίλλην...

— "Ὀχι δά! ἀνεκράξην ὁ Μάξ Οὐμπέρ. Μὰ τί περιμένεις λοιπὸν ἀπὸ μίαν ἀπλουστάτην ὁδοπορίαν κερθανίου, ἀπὸ ἓνα περίπατον μετ' ἀμάξι, ἢ ἂν θέλῃς, μετ' ἑλαφροῦτον;

— Ποιὸς ξέρει!.. ἀπεκρίθη ὁ Τζῶν Κόρτ.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὸ ἀμαξίον ἐσταμάτησε διὰ τὸν σταθμὸν τῆς νυκτός, κάτωθεν ἐνὸς γηλοφῶν μετ' ἑνὸς ἢ ἑξ ὠραία δένδρα, — τὰ μόνα τὰ ὁποία ἐφαί-

νοντο ἐπὶ τῆς εὐρείας ἐκείνης πεδιάδας, φωτισμένῃς τότε ἀπὸ τὰς ἀκτίνας τοῦ δυνότος ἡλίου.

Ἦτο ἡ ἑβδόμη ὥρα τῆς ἑσπέρας. Ἐπειδὴ εἰς τὴν χώραν αὐτήν, εὐρισκομένην ἐπὶ τῆς ὀγδῆς μοίρας βορείου πλάτους, τὸ λυκόφως διαρκεῖ ὀλίγον, ἡ νύξ δὲν θὰ ἐβράδυνε νάπλωθῃ, καὶ μάλιστα προσηνέζετο σκοτεινότητι, διότι νύξ πικρὰ θάπεκρυπτον τοὺς ἀστέρας, καὶ ἡ ἡμισέληνος θὰ ἔδωε ταχέως.

Τὸ ἀμαξίον, προωρισμένον ἀποκλειστικῶς πρὸς μεταφορὰν ταξιδιωτῶν, δὲν περιεῖχεν οὔτε ἐμπορεύματα οὔτε τροφίμα.

Φαντασθῆτε ἐν εἶδος βαγονίου μετ' ὀλίγον ὀγκώδεις τροχοῦς, συρόμενον ἀπὸ τρία ζεύγη βοῶν. Τὸ βαγονίον τοῦτο, εἰς τὸ ὁποῖον εἰσῆρχετο τις διὰ θύρας ἐκ τοῦ ἐμπροσθίου ἐξώστου, εἶχε μικρὰ παράθυρα εἰς τὰ πλάγια, καὶ ἦτο διηρημένον εἰς δύο δωμάτια. Ἐκ τούτων, τὸ μὲν ὀπισθεν κατεῖχετο ὑπὸ δύο νέων, εἰκοσιπέντε ἕως εἰκοσιῆς ἐτῶν, τοῦ ἀμερικανοῦ Τζῶν Κόρτ καὶ τοῦ γάλλου Μάξ Οὐμπέρ, τὸ δὲ ἐμπροσθεν ὑπὸ τινος ἐμπόρου πορτογάλου, ὀνομαζομένου Οὐρδαξ, καὶ τοῦ ὁδηγοῦ τοῦ κερθανίου, ὀνόματι Κάμη. Ὁ ὁδηγὸς οὗτος, ἰθαγενὴς τοῦ Καμερόν, ἦτο ἰκανώτατος περὶ τὸ ἔργον τῆς ὁδηγίας διὰ μέσου τῶν φλογερῶν ἐπτάσεων τοῦ Οὐμπάγκη.

Ἐννοεῖται, ὅτι ἡ κατασκευὴ τοῦ μεγάλου τούτου ὁδοπορικῶ ἀμαξίου ἦτο ἀμεμπτος ὑπὸ ἐποψίαν στερεότητος. Μετ' ὅλας τὰς δοκιμασίας τῆς μακρᾶς καὶ ἐπιπόνου ταύτης ἐκδρομῆς, εὐρίσκετο ἐν τῷ συνόλῳ εἰς τὸσφ καλὴν κατάστασιν, ὥστε θὰ ἔλεγέ τις ὅτι ἐπέστρεφεν ἀπὸ ἀπλοῦν περίπατον δεκαπέντε ἢ εἰκοσι λευγῶν. Καὶ ὅμως εἶχε διανύσῃ περισσότερα ἀπὸ χίλια μίλια.

Τρεῖς μῆνας πρότερον, ἡ ἀμαξία αὕτη εἶχε ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν Λιμπρεβίλλην (Libreville = Ἐλευθερόπολις) τὴν πρωτεύουσιν τοῦ Γαλλικοῦ Κόγγου. Ἐκείθεν, διευθυνθεῖσα πρὸς ἀνατολὰς, ἐπροχώρησε διὰ τῶν πεδιάδων τοῦ Οὐμπάγκη, πέραν τοῦ Βαχάρ-ἐλ-Ἀδιᾶδ, ἐνὸς τῶν παραποτάμων, οἱ ὁποῖοι γίνονται τὰ ὕδατά των εἰς τὴν λίμνην τᾶδ.

Εἰς ἓνα τῶν πρώτων παραποτάμων τῆς δεξιᾶς ὀχθῆς τοῦ Κόγγου ἢ Ζαῖρου, ἡ χώρα αὕτη ὀφείλει τὸν ὄνομα τῆς. Ἐκτείνεται πρὸς ἀνατολὰς τοῦ γερμανικοῦ Καμερόν, — τοῦ ὁποίου ὁ διοικητὴς εἶνε γενικῶς πρόεδρος τῆς Γερμανίας ἐν τῇ Δυτικῇ Ἀφρικῇ, — καὶ δὲν ὀρίζεται ἐπακριβῶς εἰς κανένα γεωγραφικὸν χάρτην, οὔτε τὸν νεώτατον. Ἄν δὲν εἶνε ἔρημος, — ἔρημος ἄλλως τε μετ' ἰσχυρὰν βλάστησιν, οὐδὲν κοινὸν ἔχουσα πρὸς τὴν Σαχάραν, — εἶνε τοῦλάχιστον ἀγανῆς χώρα, ἐπὶ τῆς ὁποίας τὰ χωρία εἶνε διασπαρμένα εἰς μεγάλας ἀπ' ἀλλήλων ἀποστάσεις. Οἱ ἰθαγενεῖς εὐρίσκονται ἐκεῖ διαρ-

κῶς εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν, ὑποδουλοῦνται ἢ ἀλληλοσκοτώνονται, καὶ τρέφονται ἀκόμη μετ' ἀνθρώπινον κρέας, ὅπως παραδείγματα χάριν οἱ Μουμπουτού, μεταξὺ Νεῖλου καὶ Κόγγου. Τὸ φρικώδες ἐστὶν εἶνε, ὅτι τὰ παῖδια χρησιμοποιοῦνται συνήθως πρὸς ἰκανοποίησιν τῶν κανιβαλικῶν τούτων ἐναστικῶν. Οἱ ἰσραηλοῖται θέν κάμνουν κάθε τρόπον διὰ νὰ λυτρώσων τὰ δυστυχῆ πλάσματα, εἴτε ἀρπάζοντες αὐτὰ διὰ τῆς βίας, εἴτε ἐξαγοράζοντες, καὶ τότετρέφουν ἐπειτα χριστιανικῶς, εἰς τὰ ἰσραηλοῖται τὰ ἱδρυμένα κατὰ μήκος τοῦ ποταμοῦ Σιράμπια. Ἐν τούτοις τὰ φιλανθρωπικὰ ταῦτα ἱδρύματα θὰ διελύοντο ἐσχάτως ἐλλείψει πύρων, ἂν ἡ γεναιοδωρία τῶν εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν, καὶ ἰδίᾳ τῆς Γαλλίας, δὲν ἤρχετο πρὸς βοήθειάν των.

Πρέπει νὰ προσθέσωμεν ἐδῶ, ὅτι εἰς τὸν Οὐμπάγκη, τὰ ἰθαγενῆ παῖδια θεωροῦνται ὡς τρέχον νόμισμα διὰ τὰς ἐμπορικὰς πράξεις. Ἀντὶ χρημάτων, πληθύνον ἐδῶ μετ' ἀγοράκια ἢ μετ' ἰσοσταθία τὰς διαφόρους πραγματείας, τὰς ὁποίας οἱ ἔμποροι εἰσάγουν μέχρι τοῦ κέντρου τῆς χώρας. Ὅπως, ὁ πλουσιώτερος τῶν ἰθαγενῶν εἶνε ὁ ἔχων τὴν πολυαριθμοτέραν οἰκογένειαν.

Μολοντί ὁ πορτογάλος Οὐρδαξ δὲν εἶχε εἰσχωρήσῃ εἰς τὰς πεδιάδας τούτας, ἀγόμενος ὑπὸ ἐμπορικῶ συμφέροντος ἂν καὶ δὲν εἶχε νὰ κάμῃ ἐμπορικὰς πράξεις καὶ ἀνταλλαγὰς μετὰ παραποτάμους φυλάς τοῦ Οὐμπάγκη ἂν καὶ ὁ μόνος λόγος ὁ ὁποῖος τον ἔφερεν ἐκεῖ, ἦτο νὰ προμηθευθῇ ἀρκετὴν ποσότητα ἐλεφαντίδοντος, κυνηγῶν τοὺς ἐλεφάντας, οἱ ὁποῖοι ἀφθνοῦν εἰς τὴν χώραν, ἐν τούτοις ἐσχετίσθη ἑκὼν ἄκων καὶ μετὰ τὸς ἀγρίους τοῦ Κόγγου λαούς... Εἰς πολλάς συναντήσεις μάλιστα, ἠγκυκλάσθη νὰποκοῦσῃ τὰς ἐγθρικὰς ἐρδὰς καὶ νὰ μεταβάλλῃ εἰς ἀμυντικὰ κατὰ τῶν ἰθαγενῶν τὰ ὄπλα ἑκείνα, τὰ ὁποία προωρίζετο μόνον διὰ τὸ κυνήγιον τῶν παχυδέρμων... Τὸ εὐτύχημα εἶνε, ὅτι τὸ προσωπικὸν τοῦ κερθανίου δὲν ἠρῆθη ὡς τὴν ὄραν οὔτε ἐν θυμῷ, ἀπεναντίας μάλιστα ἠδῆθη καθ' ὅδον.

Διότι ἐκεῖ ἀκριβῶς, εἰς ἓν χωρίον, παρὰ τὰς πηγὰς τοῦ Βαχάρ-Ἐλ-Ἀδιᾶδ, ὁ Τζῶν Κόρτ καὶ Μάξ Οὐμπέρ κατέρωθσαν νὰ λυτρώσων ἐν παιδίον ἀπὸ τὴν φρικώδη τύχη, ἡ ὁποία τὸ ἀνέμενε, καὶ νὰ το ἐξαγοράσουν, πληρώσαντες ὀλίγα ὑελοργήματα. Ὁ μικρὸς οὗτος ἰθαγενὴς, δέκα περίπου ἐτῶν, εἶχε συμπαθῆ καὶ γλυκεῖαν φυσιογνωμίαν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὁ νιγριτικὸς τύπος δὲν ἦτο πολὺ καταφανής. Ὅπως παρατηρεῖται εἰς μερικὰς φυλάς, τὸ χροῖμα του δὲν ἦτο τόσο μαῦρον, ἢ κόμη του μᾶλλον ξανθὴ καὶ ὄχι τόσο οὐλῆ, ἢ μῆτη του γρυπὴ μᾶλλον καὶ ὄχι ἀνάστως, τὰ χεῖλη του

λεπτὰ καὶ ὄχι φουσκωμένα· τὸ σῶμά του ἦτο ὄχι καὶ εὐρωπικόν, οἱ ὀφθαλμοὶ του ἔλαμπον ἀπὸ εὐφυῖαν, καὶ ἠοθάνθη ταχέως πρὸς τοὺς σωτήρας του ἐν εἶδος οὐκίτης στεργῆς.

Τὸ δυστυχὲς τοῦτο πλάσμα, τὸ ὁποῖον ἐχωρίσθη τὴν οἰκογένειάν του, ἢ μᾶλλον τὴν φυλὴν του, διότι δὲν εἶχε οὔτε μητέρα οὔτε πατέρα, ὀνομαζέτο Λάγκκς. Ἀφ' οὗ ἐπὶ τινε χρόνον ἀνετράφη ὑπὸ ἰσραηλοῖται, οἱ ὁποῖοι τον ἔμαθαν ὀλίγα γαλλικὰ καὶ ἀγγλικὰ, εἶχε τὴν κακοτυχίαν νὰ πέσῃ πάλιν εἰς τὰς χεῖρας τῶν Δόνκων, καὶ φαντάζεται τὶς ὁποῖον οἰκτρὸν τέλος τον ἀνέμενε...

Ἐλκυσθέντες ἀπὸ τὴν ἀφροσύνην καὶ ἀπὸ τὴν εὐγνωμοσύνην, τὴν ὁποίαν τοῖς ἐφανέρωσαν, οἱ δύο φίλοι ἠοθάνθησαν ζωηρὰν συμπέθειαν πρὸς τὸν Λάγκκς. Τὸν περιέβαλψαν, τὸν ἐνέδυσαν, τὸν ἐχορτάσαν, τὸν ἐδίδαξαν πολλὰ πράγματα, διότι ὁ μικρὸς εἶχεν ἔκτακτον καὶ πρώτον ἀντίληψιν. Καὶ τῶρα ὁποῖα διαφορά εἰς τὴν ζωὴν τοῦ μικροῦ Λάγκκα!

Ἀντὶ τὰ εὐρίσκειται, ὅπως τὰ δυστυχῆ παῖδια τῶν ἰθαγενῶν, εἰς κατάστασιν ζωηρᾶν ἐμπορεύματος, θὰ ἔξῃ εἰς τὰ ἐμπορεῖα τῆς Λιμπρεβίλλης, ὡς θετός τρέπον τινε υἱὸς τοῦ Μάξ Οὐμπέρ καὶ τοῦ Τζῶν Κόρτ... Τὸν ἀνέλαβον ὑπὸ τὴν προστασίαν των καὶ δὲν θὰ τον ἐγκατέλιπον. Παρὰ τὴν μικράν του ἡλικίαν, τὸ ἐννοοῦσεν, ἠοθάνετο ὅτι ἄγκυκλάσθη, καὶ θὰ κραυα εὐγνωμοσύνης ἔρρεον ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμοῦς του, κάθε φοράν ποῦ τον ἐθώπευον οἱ εὐεργέται του.

Ὅταν τὸ ἀμαξίον ἐστάθη, οἱ βόες κατακουρασμένοι, ἐξηπλώθησαν ἐπὶ τοῦ λειμῶνος. Ἀμέτωπος ὁ Λάγκκς, ὁ ὁποῖος εἶχε πέσοπορήσῃ εἰς ἓν διάστημα, πότε προηγούμενος καὶ πότε ἀπολουθῶν τὸ ἀμαξίον, προσέτρεξε καθ' ἡν στιγμὴν οἱ δύο φίλοι καθήρχοντο ἐκ τοῦ ἐξώστου.

— Δὲν ἐκουράσθης, Λάγκκα; ἠρώτησεν ὁ Τζῶν Κόρτ, λαμβάνων τὴν χεῖρα τοῦ παιδίου.

— "Ὀχι... ὄχι... ἔκει γερὰ πόντια... καλὸ εἶνε νὰ τρέχῃ... ἀπεκρίθη ὁ Λάγκκς, μεσιδῶν μετὰ χεῖλη καὶ μετὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸν Τζῶν Κόρτ, καθὼς καὶ πρὸς τὸν Μάξ Οὐμπέρ.

— Τῶρα εἶνε καιρὸς νὰ φάγωμεν, εἶπεν ὁ τελευταῖος.

— Καιρὸς, ναι! ἀπεκρίθη ὁ Λάγκκς. Καὶ ἀσπασθεῖς τὰς χεῖρας τῶν ἐδεργετῶν του, ἀπῆλθε πρὸς τοὺς ἀχθοφόρους, ὑπὸ τὸ φύλλωμα τῶν μεγάλων δένδρων τοῦ γηλοφῶν.

(Ἐπειτα συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

— "Ἰσα-ἴσα." Ἐγίναν τόσα πολλά, μὰ τόσα πολλά, ὥστε, σὲ βεβαιῶ, ἐκουράσθηκα, ἐξάλισθηκα, ἐχόρτασα, ἐβαρῆθηκα. Γι' αὐτὸ δὲν ἔβλεπα καὶ τὴν ὄραν πότε νανοῖξῃ τὸ Σχολεῖον... Μὴ σου

ΜΕΤΑ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ

Ἀγαπητοί μου,

Ἡν περασμένην Τετάρτην 2 Ἰανουαρίου, ἡμέραν, τὴν ὁποίαν θὰ ἐνθυμεθεε καλά, διότι ἦτο ἡ πρώτη ποῦ ἐπήγατε πάλιν εἰς τὸ Σχολεῖον, ὅστερ' ἀπὸ πολὺ ἡμερῶν διακοπῆν, — εἰς τὸ

ἐντευκτήριον ἐνὸς ἀθηναϊκοῦ Παρθενωγυγίου συνήθη ὁ κατωτέρω διάλογος, τὸν ὁποῖον εἶνε περιττὸν νὰ σας εἶπω πῶς ἔτυχε νακούσω...

Αἱ συνομιλοῦσαι ἴσαν δύο φίλαι συμμαθήτριαι, ἡ μία ἀπὸ τὰς Ἀθῆνας (ὀνομαζέται Ἐλένη), ἡ ἄλλη ἀπὸ τὰ Μέγαρα (ὀνομαζέται Μαρίκα). Ἡ Μαρίκα ἐπωφελέθη τῶν εορτῶν διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν πατρίδα τῆς καὶ νὰ μείνῃ μερικὰς ἡμέρας μετὰ τὴν οἰκογένειάν της. Ἡ Ἐλένη, φυσικὰ, ἐμεινεν εἰς τὰς Ἀθῆνας· δι' αὐτὸ ἔκαμαν νὰ ἰδωθῶν δύο ἑβδομάδας, δηλαδή ἀπὸ τὴν προπαραμονὴν τῶν Χριστουγέννων. Φαντάζεσθε λοιπὸν με πόσην διάχυσιν καὶ χαρὰν συνητήθησαν, καὶ πόσα φιλήματα ἀντήλλαξαν, καὶ πῶς ἤρχισαν ἀμέσως νὰ λέγουν... νὰ λέγουν ἀτελείωτα.

— Λοιπὸν, πῶς ἐπέρασες; ἠρώτησεν ἡ Ἐλένη.

— Λαμπρά, ἀπάντησεν ἡ Μαρίκα· σὺ; — Ἐγὼ... ὄχι καὶ τῶσον λαμπρά... Μὴν ἀνησυχῆς, δὲν μου συνέβη τίποτε κακό. Ἄλλά... σὲ βεβαιῶ, ὅτι δὲν ἔβλεπα τὴν ὄραν πότε νανοῖξῃ καὶ πάλιν τὸ Σχολεῖον!

— Ἐγὼ, ἂν καὶ ἀγαπῶ πολὺ τὸ Σχολεῖον, σοῦ ὁμολογῶ ὅτι δὲν ἠοθάνθη ἀνυπομονησάν νὰ γυρίσω... Αἱ ἡμέραι ποῦ ἐπέρασα εἰς τὴν πατρίδα ἴσαν τόσο ὠραῖαι καὶ μου ἐφάνθησαν τόσο συντομοί!...

— Φαίνεται λοιπὸν, ὅτι εἰς τὰ Μέγαρα διασκεδάζουον καλλίτερα ἀπὸ τὰς Ἀθῆνας...;

— "Ὀχι δά... δὲν πιστεύω νὰ το λέγῃς σοβαρά... Μὰ τί, δὲν ἐδιασκεδάσες ἐσὺ ἐδῶ;... Δὲν ἔγινε τίποτε εἰς τὰς Ἀθῆνας; Δὲν ἐπραγματοποιήσες τὰ ὠραῖα σχέδια, ποῦ ἐλέγαμεν τὰς παραμονάς;

— Ἰσα-ἴσα." Ἐγίναν τόσα πολλά, μὰ τόσα πολλά, ὥστε, σὲ βεβαιῶ, ἐκουράσθηκα, ἐξάλισθηκα, ἐχόρτασα, ἐβαρῆθηκα. Γι' αὐτὸ δὲν ἔβλεπα καὶ τὴν ὄραν πότε νανοῖξῃ τὸ Σχολεῖον... Μὴ σου

φαίνεται παράξενον. Ἡ πάρα πολλή διασκέδασις καταπᾶ τὸ ἔναντιον. Σὺ, εἰς τὴν πατρίδα σου, ποῦ εἶνε μικρὴ καὶ ἡσυχῆ, [δὲν εἶχες παρὰ τὴν ἀπολαμβάνει τὴν ἀγάπην τῆς οἰκογενείας σου. Φαντάζομαι μὲ τί χαρὰν ἐπανεῖδες τοὺς γονεῖς σου καὶ τὰ δειλφάκια σου, ὕστερ' ἀπὸ τούτους μῆνας.

— Ναι! καὶ πραγματικῶς, ἡ χαρὰ αὐτὴ μοῦ ἔφθανε. Τί ἄλλην διασκέδασιν ἤθελα; Ἐκεῖ οὐτε Δένδρα κάμνομεν, οὐτε ἐσπερίδας, οὐτε παραστάσεις, οὐτε χαρτοπλέμον, οὐτε τίποτε. Ἐμωτάσαμεν τὰ Χριστούγεννά μας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ εἰς τὸ σπίτι, μεταξύ μας τὸ ἴδιον καὶ τὴν Πρωτοχρονίαν.

— Ἀπὸ σου ἔλεγα. Ἐγὼ ὅμως ἐδῶ ὀλίγον ἔλειψε νὰ χάσω τὸ κεφάλι μου. Οὐτε στιγμὴ ἡσυχία! Φροντίδες γιὰ τουαλέττες, φροντίδες γιὰ δῶρα, φροντίδες γιὰ φαγιά καὶ γιὰ γλυκίσματα. . . Τὸ σπίτι μας ἀνω-κάτω, καὶ μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους κ' ἐγώ. . . γιατί, ἔνοοις, δὲν εἶμαι πιά τόσο μικρὴ, ποῦ νὰ μὴν

λαμβάνω μέρος καὶ εἰς τὰς φροντίδας. . . Ἐπειτα τρεχάματα, εἰς τὰ ἐμπροσθιά, εἰς τὰ θέατρα, εἰς τὰς Ἐκθέσεις, εἰς τοὺς περιπάτους, εἰς τὰ διάφορα Δένδρα, εἰς ἀπογευματινάς, εἰς τὴν ὁδὸν Ἐρμού, ἐπισκέψεις, φασαρίες, κακὸ μεγάλο. . . Τὸ μόνον εὐχάριστον εἶνε πού ὁ καιρὸς ἐτύχε νὰ εἶνε ὠραῖος, μὰ ἐξαιρετικῶς ὠραῖος, καὶ αὐτὰ ὅλα ἐγίνοντο χωρὶς πολλὰς ἐνοχλήσεις, ὅπως ἄλλες χρονιές, ποῦ εἶχαμεν κρύα καὶ βροχὰς καὶ λάσπες.

— Ἀλήθεια, τί θαυμάσιος καιρὸς! Καὶ διατηρεῖται. . . Δέν σου φαίνεται, διὲν τώρα μετὰ τὰς ἐορτάς, εἶνε περιττόν;

— Ὁχι δά! μόνον τὸν ὠραῖον καιρὸν δὲν ἐδαρέθηκα. Ὅλα ὅμως τὰ ἄλλα. . .

— Τέλος πάντων, ποῦ ἐδιασκέδασες περισσότερο; Εἰς τὸ Δένδρον τῆς Μουσικῆς Ἑταιρείας, ἢ εἰς τὸν χαρτοπλέμον τῆς ὁδοῦ Ἐρμού;

— Νά σου πῶ τὴν ἀλήθειαν, οὐτε εἰς τὸ ἓνα οὐτε εἰς τὸ ἄλλο. Ἐπῆγά παντοῦ, ὅπου ἤμποροῦσα νὰ ὑπάγω, ἀλλὰ περισσότερο εὐχαριστήθηκα εἰς τὸ Δέν-

δρον τοῦ Ῥαδείου, βταν εἶδα ἑκατὸν πενήντα πτωχὰ παιδάκια νὰ πάρουν τὰ δῶρά των καὶ ἀπὸ μίαν ἐνδυμασίαν. . . Ἡ χαρὰ ἐκείνη ἦτο τόσο μεγάλη, ποῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ μὴ τὴν συμμερίσθῃ κανεὶς. . . ὅσον κουρασμένος καὶ ἂν ἦτο ἀπὸ τὰς διασκέδασεις. . . Ἐπειτα τὴν μεγαλύτεραν χαρὰν, — ὕστερ' ἀπ' ὅσα σοῦ εἶπα, δὲν πιστεύω νὰ γελάσῃς, — ναι, τὴν μεγαλύτεραν χαρὰν καὶ ἀνακούφισιν τὴν ἐδοκίμασα σήμερὰ ποῦ ἀνοίξε τὸ Σχολεῖον. Τώρα θὰ ξεκουρασθῶ γιὰ καλὰ. Θὰ με ξεκουράσῃ, ἡ ἐργασία. . . Βάλῃ καὶ τὴν εὐχαριστήσιν πού αἰσθάνομαι, διότι ἐπαναβλέπω τὴν ἀγαπητὴν μου φίλην. . .

Ἐδῶ ἤρχισαν πάλιν τὰ φιλήματα. Καὶ τώρα ἤθελα νὰ σας ἐρωτήσω. Σεῖς πού ζῆτε εἰς τὰς Ἀθήνας, δὲν νομίζετε ὅτι ἡ Ἐλένη ἔχει δίκαιον. Δὲν ἠσθάνθητε καὶ σεῖς, κουρασμένοι μου φίλοι, τὴν ἴδιαν ἀνακούφισιν, βταν, μετὰ τὰς ἐορτάς, ἐπανεῖδατε τὸ Σχολεῖον; . . Σὰς ἀσπάζομαι, ΦΙΛΙΩΝ

«ΕΝ ΕΙΔΕΙ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΣ»

Ἄχολα περιστέρια μου,
Λευκά ὡς κυματάκια,
Ἄνοιχτε τὰς φτερούγας σας
Καὶ διώχτε τὰ γεράκια,
Ποῦ σὰς περιγυροῦν.

Τ' ἦλθε καιρὸς, ποῦ ἐτίμησεν
Ὁ Πλάστης τὴν καρδίαν σας,
Καὶ τᾶγιο πνεῦμα Του ἐντυσε
Μὲ τὴν λευκὴ θωριά σας
Τὸν ἀπλαστὸν τοῦ Νοῦν. . .

Καὶ, λήμωντας, ἀγιάσετε
Τὰς λίμνες, τὰ ρυάκια,
Τοὺς ποταμούς, τὰ πέλαγα,
Ἄγνά περιστεράκια,
Συντρόφια τοῦ Χριστοῦ!

Κ' ἐλάτε νὰ ραντίσετε
Τὰ μέτωπα, ποῦ φέρουν
Τὰ ὠραῖα τὰ κρινοστέφανα,
Κι' ἀπ' τὰ οὐράνια χάρουν
Τὴν δόξαν τοῦ πιστοῦ.

Ι. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

ΤΟ ΡΟΔΟΝ

Τὴν πρωῖαν ἐκείνην, εἰς τὸν μέγαν κήπον τὰ ἀνθη συνωμίλουν:

— Ἐγώ, ἔλεγε τὸ ρόδον, εἶμαι τὸ ὠραιότερον ἄνθος τοῦ κήπου. Ὅλοι σταματοῦν ἐμπρὸς μου, διὰ νὰ με θαυμάσουν. Ἴδτε τὸ φόρεμά μου! τί λεπτὰ πέταλα ἀπὸ μετάξι καὶ ἀπὸ βελούδον! Δὲν εἶνε θαυμάσιον;

— Ναι, ἀπεκρίθη ἓν μικρὸν ἄνθος κερασιάς, τὸ ὅποιον τὰ ἤκουσε: ναι, εἶσαι τὸ ὠραιότερον ἄνθος τοῦ κήπου. Ἀλλὰ τί θὰ σε κάμουν παρακαλῶ;

— Ὅα με κόψουν.
— Καὶ ἔπειτα;

— Μία ὠραία κυρία θὰ με καρφώσῃ χωρὶς ἄλλο εἰς τὸ στήθος της, ἢ εἴμπορεῖ νὰ στολίσω τὴν τράπεζαν τοῦ γεύματος.

— Ἐπειτα;
— Ὅα με βάλουν ἴσως εἰς κανὲν κρυστάλλινον δοχεῖον, εἰς τὴν αἴθουσαν.

— Ἐπειτα;
— Ὅα με θαυμάζουν. . .
— Ναι. . . μὰ ἔπειτα;

— Ἄ! ἔπειτα. . .
— Δὲν τολμᾶς νὰ προχωρήσῃς, ἀλήθεια; εἶπε τὸ ἄνθος τῆς κερασιάς. Λοιπόν, ἔπειτα, θὰ μαραθῆς, θὰ κιτρινίσῃς, θὰ πέσουν τὰ φύλλα σου καὶ θὰ σε ρίψουν εἰς τὰ σκουπίδια. . . Ἐγὼ ὅμως, ἀγαπητόν μου ρόδον, θὰ μεταβληθῶ εἰς καρπὸν. Πίστευσέ μου, εἶνε καλλίτερον νὰ εἶνε κανεὶς χρήσιμος, παρὰ ὠραῖος διὰ μίαν μόνον ἡμέραν. . .

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ

Ο ΚΥΡΙΟΣ: Ἐ! τί στένεις ἔτσι ὡς χαλὸς; . . Δὲν θέλεις πού μου ἔπαισεν ἓνα χαρτί μὲ μπομπόνια, νὰ τὴν σπρώξῃς;

Ο ΜΑΓΙΚΑΣ: — Ὁ, μὲ συγχωρεῖτε! . . δὲν το ἐκασάλαθα ὅτι το ἐρῖξατε γιὰ μένα. . . Σὰς εὐχαριστῶ πολὺ, κύριε. Καὶ τοῦ χρόνου. . .

Ο ΦΑΣΟΥΛΑΚΗΣ ΔΟΝ-ΚΙΧΩΤΗΣ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Ἄ.
Ὁ Δὸν-Κιχώτης, ἀγαπητὰ μου παιδιὰ, ἦταν ἓνας ἄνθρωπος, ποῦ ἔκαμε ἔστον καιρὸ τοῦ πολλὰ καὶ ἔπαθε περισσότερα, καὶ διὰ τὸν ὅποιον ἔγραψαν ἓνα μεγάλο βιβλίον πολὺ διασκεδαστικόν. Τὸν ἔκαμαν καὶ δράμα, καὶ το παρέστησαν ἓνα καλοκαίρι εἰς τὰς Ἀθήνας. Τὸ εἶδε ὁ Φασουλάκης καὶ κατενθουσιάσθη. Ἀπὸ τότε θέλει καὶ

αὐτὸς νὰ κάμῃ ἀνδραγαθήματα, νὰ γράψουν καὶ γι' αὐτὸν ἓνα μεγάλο βιβλίον, καὶ ἔπειτα νὰ τον κάμουν δράμα.

— Κ' ἐγώ, λέγει, θὰ ἔχω πανοπλία, μιά πανοπλία καθὼς ὁ Δὸν-Κιχώτης!

Λὲς καὶ τῷξεν ὁ θεὸς τοῦ ὁ Παυλῆς, καὶ τὴν πρωτοχρονίαν τοῦ ἐχάρισεν ἴσα ἴσα μιά πανοπλία, ἀπὸ αὐτῆς πού ἐφοροῦσαν οἱ ἀρχαῖοι Ἴππῆται, δηλαδὴ θώρακα, ἀσπίδα, περικεφαλαίαν, καὶ τὰ λοιπὰ.

— Κ' ἐγώ, λέγει, θὰ σκοτώσω ὅλους τοὺς μάγους καὶ ὅλους τοὺς διαδόλους!

Καὶ ἴσα-ἴσα ἡ θεία τοῦ Εὐθαλία τοῦ ἐχάρισε ἑτὴν ἐορτὴν τοῦ ἓνα διάβολο, ποῦ ἐπεπιέται μέσα ἀπὸ ἓνα κουτί, μόλις κάμῃς νανοίξῃς τὸ σκεπασμὰ του.

— Κ' ἐγώ, λέγει, θὰ πολεμήσω μὲ τοὺς ἀνεμομύλους!

Καὶ ἴσα-ἴσα ἔχει ἔστα παιγνίδια τοῦ πέντε-ἑξῆ ἀνεμομύλους, ποῦ γυρίζουν ὠραιότατα, μόλις τραβήξῃς ἓνα σχοινάκι.

— Κ' ἐγώ, λέγει, θὰ ἐλευθερώω τὴ βασιλοπούλα, ποῦ ὁ κακὸς μάγος τὴν κρατεῖ φυλακισμένη!

Καὶ Ἰσα-Ἰσα ἡ μικρὴ ἀδελφὴ τοῦ Ἀγγαῖα ἔχει μιά κούκλα μὲ μηχανισμό, ποῦ εἰμπορεῖ ἐξαιρετὰ νὰ παραστήσῃ τὸ πρόσωπον τῆς Βασιλοπούλας.

Ὅλα τα ἔχει λοιπὸν ὁ Φασουλᾶκης, καὶ ἀποφασίζει μὲ τὰ σωστά του νὰ γίνῃ Δὸν-Κιχώτης.

[Ἡ συνέχεια προσεχῶς.]

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 73^{ος}

Λύσεις τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τῶν δημοσιευθησομένων ἐν τῷ φιλλαθιστικῷ «Διαπλάσις τῶν Παιδῶν» τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου, Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου 1902.

Ἀπὸ σήμερον ἀρχεται καὶ προκηρύσσεται ὁ νέος Διαγωνισμὸς τῶν Λύσεων τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

Ὅσοι τῶν συνδρομητῶν ἐπιθυμοῦν νὰ διαγωνισθῶν, παρακαλοῦνται νὰ προμηθευθῶν ἐγκαίρως ἐκ τοῦ γραφείου μας τὸν ἀπαιτούμενον χάρτην τῶν Λύσεων, καὶ νὰ συμμορφωθῶν μὲ τοὺς ὅρους τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὸ Γ' Κεφάλαιον τοῦ Ὁδηγοῦ τοῦ Συνδρομητοῦ, οἱ ὅποιοι παραμένουν οἱ αὐτοὶ δι' ἑλῶς τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Λύσεων.

Βραβεῖα θάπνευρηθοῦν τὰ ὠριμένα διὰ τοὺς μεγάλους Διαγωνισμοὺς, τὰ ὅποια βλέπε ἐπίσης εἰς τὸ Σ' Κεφάλαιον τοῦ Ὁδηγοῦ.

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΩΝ ΠΑΙΓΝΙΔΙΩΝ

— Ντέ!.. Χόπ! χόπ!.. Ντέ!..

Ὁ Τοτός, ἀνεβασμένος εἰς τὸ ἀλογάκι του, οἱ πόδες τοῦ ὁποίου στηρίζονται εἰς δύο μεγάλα τόξα, ταλαντεύεται ἔμπρὸς καὶ ὀπίσω, καὶ μὲ αὐτὸ φαντάζεται ὅτι κάμνει ἱππασίαν ἀληθινήν.

Ἄ, τί εὖμορφον ποῦ εἶνε τὸ ἀλογάκι του! Ἐχει τρίγωνον κοκκινωπὸν στιλπνότατον, βελουδίην σέλλαμ μὲ χρυσαῖα σειρήνια, σκάλας ἀπὸ μέταλλον, λουριά ὠραία, χαλινόν, καὶ δύο μεγάλας κόκκινες ροζέτες εἰς τὰ αὐτιά. Καὶ τί ὕψηλόν που εἶνε! Ἰσα-Ἰσα τοῦ ἔρχεται τοῦ Τοτοῦ!

— Ντέ!.. Χόπ! χόπ!.. Ντέ!..

Καὶ ἀπὸ τὴν εὐχαρίστησίν που αἰσθάνεται, ὁ μικρὸς ἱππεὺς λησμονεῖ ὅτι δι' αὔριον ἔχει μαθήματα νὰ μελετήσῃ καὶ θέματα νὰ γράψῃ... ἢ τουλάχιστον προσπαθεῖ νὰ κατακτινῇ μίαν φωνήν, ἢ ὅποια τοῦ φισοῦρξαι ἀπὸ τὰ βάθη τῆς συνειδήσεώς του! Ἡ ὥρα τῆς διασκεδάσεως ἐπέραςεν!

Ὅχι δά τὸσον γρήγορα! Καὶ ἀπὸ πότε χαιρετὰ τὸ θαυμάσιον αὐτὸ παιγνίδι ὁ Τοτός; Μόλις ἀπὸ τὴν πρωιοχροσιάν. Ἐννοεῖται λοιπὸν ὅτι δέν τὸ ἐχόρτασεν ἀκόμη, καὶ δέν του εἶνε εὐκόλον νὰ φύσῃ τὴν ἱππασίαν αὐτὴν ἐν τῷ μέσῳ τῆς αἰθεύρης, — ἱππασίαν, ἢ ὅποια τον λικνίζει

ἠδονικῶς, ἀλλὰ δέν τον μετακινεῖ οὔτε βῆμα ἀπὸ τὴν θέσιν του.

Καὶ ἐξακολουθεῖ:

— Ντέ!.. ντέ!.. χόπ!.. ντέ!..

Ἄλλὰ τί σημαίνει αὐτό;... Ἄ, μὲ τὴν ἀληθειαν εἶνε πολὺ παραξενὸν!... Ποῦ εἶνε λοιπὸν ἡ μαρμαρίνη ἐστία μὲ τὸ μέγασ ὠρολόγι; ποῦ εἶνε τὰ τραπεζάκια, αἱ πολυθρόναι καὶ αἱ γάστραι τῆς αἰθούσης;... Ὅλα αὐτὰ ἐξηφανίσθησαν, ὡς νὰ τα ἐκρύψεν κανὲν σύννεφον, καί... ὁ Τοτός παρασύρεται πρὸς τὸ ἄγνωστον ἀπὸ μίαν δύναμιν ἀκατανίκητην. Τὸ κοκκινωπὸν ἀλογάκι ἐξακολουθεῖ νὰ τρέχῃ, νὰ καλπάζῃ... Καὶ τὸ παιδίον φοβισμένον, πιάνεται ἀπὸ τὸν χαλινόν.

— Ποῦ με πηγαίνεις; φωνάζει.

— Εἰς τὸ Βασιλεῖον τῶν Παιγνιδίων! ἀποκρίνεται τὸ ἀλογάκι.

Τώρα πλέον ὁ Τοτός δέν φοβεῖται... Θὰ εἶνε πολὺ διασκεδαστικὴ ἡ ἐκδρομὴ του... Εἰς αὐτὴν τὴν χώραν Ἰσα-Ἰσα ἐπεθῆμει πρὸ πολλοῦ νὰ ὑπάγῃ καὶ νὰ κατοικήσῃ. Τί εὐτυχία!

Ἐφθασαν... Ὡ, τί ὠραῖος τόπος! Ἄν ἔτυχε ποτὲ νὰ τον ἰδῆτε εἰς τὸν ὕπνον σας, εἰμπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε τὴν ἐκστασίν τοῦ μικροῦ ταξιδιώτου... Κομφά κουκλόσπιτα καὶ ὠραῖοι πύργοι πολύχρωμοι, εἶνε ἀραδιασμένοι εἰς κάθε πλευράν τῶν δρομίσκων καὶ τῶν πλατειῶν. Πάρα κάτω ὑπάρχουν λειβάδια μὲ τεχνητὸν χορτάρι, ὅπου βόσκουν ὠραῖα προβατάκια σγουρόμαλλα; τὰ ὅποια φυλάττων βοσκοποῦλες μὲ στρογγυλά καπέλακια καὶ ἀνθοστόλιστα φουστάνια.

Εἰς κάθε βῆμα ὁ Τοτός συναντᾷ κούκλας μὲ λαμπρά φορέματα τοῦ τελευταίου συρμού, αἱ ὅποια περιπατοῦν μὲ μικρὰ-μικρὰ βηματάκια, στρέφουν ἐδῶ κ' ἐκεῖ ματάκια ὀλογάλανα, ἢ σύρονται μέσσα εἰς ἀμαξάκια μηχανικά. Πιερότοι, ἀρλεκίνοι, καραγκιζήδες, δίδουν διαρκῶς εἰς τὴν πόλιν ὄψιν ἀποκρηῶς. Σκύλοι ἀπὸ χαρτόνι γαυγίζουν λυσσασιδῶς τοὺς διαβάτας... Ὑπάρχουν ἐπίσης καὶ μουσικοὶ, οἱ ὅποιοι παίζουν τύμπανα, καὶ κλαρίνα, καὶ ὅποιοι κἀμνοῦν τοῦμπες. Θεατράκια φασουλῆδων δίδουν παραστάσεις δωρεάν. Ὑπάρχουν περίπατοι τερπνότατοι, μὲ δενδράκια ἀπὸ χαρτί πράσινῳ σγουρόν, καὶ δεξαμεναὶ γεμάτες ἀπὸ κόκκινα φάρια, καὶ ζῶα διάφρα ἀπὸ

χρωματιστὸν ξύλον, τὰ ὅποια τρέχουν ἐδῶ κ' ἐκεῖ.

Ὁ Τοτός, ἀνεβασμένος εἰς τὸ ἀλογάκι του, προχωρεῖ μὲ ἀργὸν βῆμα καὶ θαυμάζει, θαυμάζει, θαυμάζει.

Εἰς ἓν μέρος ἐστάθη, διὰ νὰ ἰδῇ ἓν σύνταγμα ἀπὸ μολυβδίνους στρατιώτας, οἱ ὅποιοι ἐπροχώρουσεν μὲ ὄψιν ἀρειμαίνον. Μόλις εἶδαν τὸν Τοτόν τὸν ἐχαιρέτισαν στρατιωτικῶς, νομίζοντες ὅτι εἶνε κανὲν σπουδαῖον ὑποκείμενον.

Ἦτοιμάζετο νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν δρόμον του, ὅταν ἤκουσε θόρυβον καὶ ἀλαλαγμὸν πολὺν.

— Νάτος!... αὐτὸς εἶνε!... Τόπον! κάμετε τόπον!

— Ποῖος εἶνε; ἠρώτησε τὸ παιδίον.

— Ὁ Βασιλεῖς! ὁ Βασιλεῖς μας! Ὁ μέγας Καραγκιζής!...

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ἦτο ὁ λαμπρότερος καὶ μεγαλοπρεπέστερος ἀπὸ ἑλῶς τοὺς καραγκιζήδες. Τὸ χρυσαῖον ἔλαμπεν ἐπάνω εἰς τὰ πορφύρα του φορέματα. Τὸ καπέλον του ἦτο στολισμένον μὲ τεράστιον λοφίον ἀπὸ πτερά ὄλων τῶν χρωμάτων, καὶ εἰς τὴν καμπύραν τοῦ στήθους του ἦσαν κρεμασμένα ἑλα τὰ παράσημα τοῦ κόσμου.

Ἐκάθητο εἰς πολυτελῆ ἀμαξάν, τὴν ὅποια ἐσυραν δύο πρόβατα χρυσοκέρατα. Σάλπιγγες καὶ τύμπανα ἔπαιζαν τὸν Βασιλικὸν Ὑμνον τοῦ τόπου ἐκείνου:

Ὁ Θεὸς σώσει
Τὸν Καραγκιζή...

Ὁ Βασιλεὺς περιστοιχίζετο ἀπὸ τοὺς μεγιστάνας τῆς αὐλῆς του, διαβολάκια μὲ πολύχρωμα φορέματα, μὲ κρόταλα καὶ μὲ κουδούνια, μὲ ροκάνες καὶ σφυρίκτες, ποῦ ἔκαμναν θόρυβον φοβερόν. Καὶ εἰς τὰς ζητωκραυγὰς καὶ τὰς ἐπευφημίας τοῦ πλήθους, βασιλεὺς καὶ αὐλικοὶ ἀπεκρίνοντο μὲ ἀστείους μορφασμοὺς καὶ μὲ τοῦμπες.

Ὅταν ὁ Καραγκιζής εἶδε τὸν Τοτόν, ἐνευσεν εἰς τοὺς μουσικοὺς του νὰ σιωπήσουσιν, καὶ εἰς τὸ παιδίον νὰ πλησιάσῃ.

— Ἄ! αἱ ἐφώναξε μὲ τὴν ὀξείαν φωνήν του, νὰ ὁ μικρὸς ξένος, ποῦ διέταξα ἓνα τῶν καλῶν καὶ πιστῶν μου ὑπηκόων, — τὸ ἀλογὸν ποῦ κουνιέται, — νὰ μου τὸν φέρῃ σήμερα... Ἀμέσως νὰ τον ὀδηγήσουσιν εἰς τὸ παλάτι.

Ὁ Τοτός εὐρέθη διὰ μᾶς εἰς τὸ παλάτι. Τί γρήγορα ποῦ γίνονται ἑλα εἰς αὐτόν τὸν τόπον!

Τὸ βασιλικὸν παλάτι θαυμάσιον. Παντοῦ καθρέπται, παντοῦ παιγνίδια, ζωντανὰ παιγνίδια, κινούμενα, ὀμιλοῦντα, χορεύοντα... Μουσικαί, φῶτα, δένδρα χριστουγεννιάτικα, στρατιωτάκια, χίλια δύο...

Ὁ Καραγκιζής ἐκάθησεν εἰς τὸν θρόνον του καὶ ἐπερικυκλώθη ἀπὸ τοὺς αὐλικούς. Ὁ Τοτός, συνεσταλμένος ὀλίγον, εὐρίσκειτο πλησίον του.

— Ἴδου τὸ περίεργον πρᾶγμα! ποῦ σας ὕποσχθηκα, εἶπεν ὁ βασιλεὺς. Εἰμπορεῖτε νὰ το παρατηρήσετε μὲ τὴν ἡσυχίαν σας.

Ὁ Τοτός ἐκύταξε γύρω του, διὰ νὰ ἰδῇ καὶ αὐτὸς τὸ «περίεργον πρᾶγμα», ἀλλὰ φαντασθῆτε τὴν ἐκπληξίν του ὅταν ἀνεκάλυψεν, ὅτι ἦτο... αὐτὸς ὁ ἴδιος! Διότι ἀμέσως, οἱ πτερότοι, οἱ ἀρλεκίνοι, τὰ διαβολάκια, οἱ φασουλῆδες, τὸν ἐπερικυκλώσαν, καὶ τον ἐκύταξαν, καὶ του ἐπιάναν τὰ χέρια καὶ τὰ φορέματα, καὶ ἔλεγαν μὲ τὰς ὀξείας των φωνὰς:

— Ἀλήθεια, τί εὖμορφο παιγνίδι που εἶνε.

— Τί; ἰ ἐφώναξεν ὁ Τοτός, κατακόκκινος ἀπὸ τὸν θυμὸν του ἔγῳ δέν εἶμαι παιγνίδι! ἐγὼ εἶμαι παιδί!

— Τὸν ἀκούτε; τὸν ἀκούτε; εἶπαν εἰρωνικῶς τὰ ζωντανὰ παιγνίδια. Τοῦ φαίνεται ὅτι δέν εἶνε ὁμοιος μὲ ἡμᾶς!

— Ὅχι βέβαια!

— Καὶ γιατί, παρακαλοῦμεν;

— Διότι... σεῖς... σεῖς εἰσθε ἀπὸ ξύλο καὶ ἀπὸ χαρτί, ἐν ὧ ἐγὼ εἶμαι ἀπὸ κόκκαλα καὶ ἀπὸ κρέας.

— Χά, χά, χά!.. Ὁραία διαφορά!..

Μὰ κατὰ τί εἶσαι ἀνώτερος μας;... Ὅπως καὶ σύ, χορεύομεν, πηδοῦμεν, διασκεδάομεν ἅλην τὴν ἡμέραν. Τί τάχα;

— Ναι, εἶπε τότε ὁ Καραγκιζής ὄσοι, ὅπως σύ, περνοῦν τὸν καιρὸν των μὲ διασκεδάσεις ὄσοι ἀγαποῦν τὴν ὀνηρίαν καὶ τὴν ἀμάθειαν, αὐτοὶ θὰ γίνουσι μίαν ἡμέραν τὸ παίγιον τῶν ἄλλων, μὲ ἄλλους λόγους εἶνε παιγνίδια. Ὡ, βέβαια, αὐτοὶ ποτὲ δέν θὰ γίνουσι ἄνθρωποι!

Ὁ Τοτός ἐντράπη πολὺ, ἐνθυμηθεὶς τὰ μαθήματά του, ποῦ τα ἔχειν ἀφήσῃ. Ἄλλ' ὁ θυμὸς τον ἐκυρίευσεν κ' ἐφώναξεν:

— Ἄρ' οὐ καὶ εἰς τὸ Βασιλεῖον τῶν Παιγνιδίων δίδουν συμβουλὰς καὶ νοουθεσίας, δέν θέλω νὰ μείνω περισσότερο καὶ προτιμῶ νὰ γυρίσω εἰς τὸ σπίτι μου νά!

— Δέν σε κρατῶ, πηγαίνε, εἶσαι ἐλεύθερος, εἶπεν ὁ Καραγκιζής ἀλλὰ νὰ θυμᾶσαι ὅτι παντοῦ, ἀκόμη καὶ μέσα εἰς τὰ τρέλλα παιγνίδια καὶ εἰς τὰς διασκεδάσεις, ἀκούει κανεὶς τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεως.

Ὁ Τοτός, χωρὶς νὰ κοῦσῃ περισσότερα, ἐπήδησεν εἰς τὴν ῥάχιν τοῦ ἀλόγου του, τὸ ὅποιον ἐφυγε δραματικῶς, καί... ὕστερ' ἀπὸ ὀλίγα λεπτά, εὐρέθη πάλιν ἀπέναντι τῆς μαρμαρίνης ἐστίας μὲ τὸ μέγασ ὠρολόγι... Ἄλλ' ἐπειδὴ τὸ ἀλογόν του ἐστάματησεν ἀποτόμως, ὁ Τοτός ἔλασε τὴν ἰσορροπίαν, ἔπεσεν εἰς τὸ πάτωμα, κ' ἐκτύπησεν εἰς τὸ μέτωπον.

Ἐν τούτοις δέν μετενόησε διὰ τὸ ταξιδί του πρῶτον διότι εἶδε μίαν πόλιν πραγματικῶς περίεργη καὶ δεύτερον διότι, χωρὶς νὰ θέλῃ, οἱ λόγοι τοῦ Καραγκιζή

τοῦ ἔκαμνεν ἐντύπωση, καὶ διὰ νὰ γίνῃ ἄνθρωπος, ἤρχισεν ἀμέσως νὰ μελετᾷ τὰ μαθήματά του μὲ ζήλον.

Τώρα, οἱ σοβαρώτεροι ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας μου θὰ ὑποθέσουσιν, ὅτι ὁ Τοτός ἀπεκοιμήθη ἐπάνω εἰς τὸ ἀλογάκι του, ὅτι ὠνειρεύθη ὅσα διηγήθημεν, καὶ ὅτι ἐξύπνησε μὲ τὸ πέσιμον. Ἐγὼ δέν ἠξέυρω. Ἰσως τὸ ἀλογάκι ἤμποροῦσε νὰ μας δώσῃ ἀκριβεστέρας πληροφορίας.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΥΣΤΟΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΛΠΟΣΤΟΛΟΣ Γ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ Βραβευθεὶς ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Σοφὸς Πιττακὸς Εἰς τὸν 6δον Διαγωνισμὸν πρὸς σύνθεσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων (τὸς φιλ. 49 τοῦ 1901, σελ. 388.)

Η ΒΟΕΡΟΠΟΥΛΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Ο ΓΕΡΩ ΒΟΒΡ' ΚΑΙ Η ΕΓΓΟΝΗ ΤΟΥ

— Λοιπόν, Γουίλελμίνια, πῶς πῆγε τὸ κυνήγι;

— Λαμπρά, παπποῦ! μὰ δέν μας βλέπτε; ἐγυρίσαμεν φορτωμένοι καὶ οἱ τέσσαρες: ὁ Μπαμποῦ, ἡ Κάνυα, ὁ Μαρμπής καὶ ἐγώ.

— Ἐδγε, παιδί μου. Τώρα πιά, ποῦ ὁ παππούς δέν εἶνε εἰς κατάστασιν νὰ πηγαίῃ εἰς τὸ κυνήγι, θὰ τον ἀναπληρῶν ἡ ἐγγονή του, ποῦ εἰμπορεῖ...

— Μὰ θὰ ἐξανადύγητε καὶ σεῖς εἰς τὸ κυνήγι, παππούλη! ἀνέκραξεν ἡ Γουίλελμίνια. Τὰ πόδια σας θὰ γυατρευθοῦν γρήγορα... ἀλήθεια, Μπαμποῦ;

— Μάλιστα, κυρία, ἀπεκρίθη ὁ ὑπηρέτης, προσποιούμενος ὅτι φρονεῖ καὶ αὐτὸς τὸ ἴδιον.

Ὁμιλοῦσα ὀλονέν ἡ μικρὰ κόρη, ἐξε-

φορτώθη γρήγορα-γρήγορα τὸ τουφεκάκι της, τὸν σάκκον της καὶ τὸ κυνήγι, τὸ ὅποιον ἐκρέματο εἰς τὸν ὄμῳν της.

Ἐλαφρὰ, ἐπλησίασε τὸν Βόβρ, ἀκίνητον εἰς τὴν πολυθρόναν του, καὶ ἐγατονάτισεν ἔμπρὸς του. Μὲ κολὸν κόπον ὁ γέρον ἐσήκωσε τὸ κάτισχον χέρι του καὶ το ἔβαλεν εἰς τὸ μέτωπον τῆς Γουίλελμίνιας. Ἦτο ἡ μόνη θωπεῖα τὴν ὅποیان ἀντήλλαξαν ποτὲ ὁ πάππος καὶ ἡ ἐγγονή, ἢ δὲ θωπεῖα αὐτὴ ἦτο συγχρόνως καὶ εὐλογία.

— Δεῖξέ μου τώρα τί ἔφερες ἀπὸ τὸ κυνήγι, εἶπεν ὁ γέρον φαίδρως.

Ἡ Γουίλελμίνια ἐσηκώθη περιγυρῶσα.

— Αὐτὰ εἶνε, εἶπεν. Ἄλλα πρέπει νὰ ὀμολογήσω, ὅτι ὅλα σχεδὸν τὰ ἐσχότωσαν ὁ Μπαμποῦ, ὁ Μαρμπής καὶ ἡ Κάνυα.

Καὶ ἡ νεαρὰ κυνηγέτις ἔδειξε κατὰ σειρὰν τὸν Μπαμποῦ, ὕψηλόν καὶ εὐρωστόν Κάρρον, τὴν Κάνυαν, εὖμορφη σκύλαν πυρρόχρουν, καὶ τέλος τὸν Μαρμπήν, θαυμασίον λεοντιδεά.

Καθεὶς ἔφερε τὸ φορτίον του, καὶ ἡ ἀφρονία τοῦ θηράματος ἐμαρτύρει εὐγλωττως περὶ τῆς δεξιότητος τῶν τεσσάρων κυνηγῶν.

Μὲ γ κέ τ ρ ε ς ἀπὸ κίτρινον δέρμα, ὕψηλὰς ἕως τὰ γόνατα, μὲ κοντὸν φουστανάκι, μ' ἐλαφρὸν καπέλακι ἄσπρον, ποῦ εἶχεν ὡς μόνον κόσμημα πτερὰν στρουθοκαμήλου, — ἡ Γουίλελμίνια Μὰκ-Νέβιν ἦτο ἡ χαριεσττέρα μικρὰ Ἄρτεμις που εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ φαντασθῇ. Δύο πλεξίδες, χρυσαὶ καὶ μακραί, ἐπιπτον εἰς τοὺς ὤμους της. Τὰ κόκκινα μάγουλά της, ἠλιόκακ' ἀπὸ τὴν ζῶην τοῦ ὑπαίθρου, εἶχον ἀποχρώσεις ὠρίμου καρποῦ. Τὰ μαῦρα της μάτια τὰ λαμπρά, πότε μελαγχολικά, πότε γελαστά καὶ πότε τρυφερά, σὲ αἴνοιον νὰ εἰσοδύσῃ μεχρὶ τοῦ βάθους τῆς φλογερᾶς καὶ εἰλικρινοῦς ψυχῆς της.

Καὶ τὸ κυνήγι ἐσωρεύετο ἐνώπιον τοῦ κ. Μὰκ-Νέβιν. Ὑπῆρχον δύο φά ν ο ι, ζῶα μὲ μυτερά αὐτιά καὶ μὲ μακρὰν οὐράν φουντωτήν μία ἀντιλόπη μὲ εὖμορφο κεφαλάκι καὶ μὲ τρίγωνον κοντὸν καὶ βελουδιτὸν πτηνὰ διαφθρόμα εἰδῶν καὶ χρωμάτων, ἀκόμη δὲ καὶ μία μ ο ζ ἄ λ α ἰχθύς γιγαντιαῖος, χωρὶς λέπια, μήκους ἐνὸς καὶ ἡμίσεως μέτρου, τὸν ὅποιον εἶχε συλλάβῃ ὁ Μπαμποῦ εἰς τὴν ὀχθημὴν μῆς λίμνης.

Ἡ Γουίλελμίνια διηγεῖτο μὲ ζωηρότητα τὰ κυνηγετικά ἀνδραγαθήματα τῶν συντρόφων της. Ὁ Μαρμπής, ὁ μικρὸς λέων, δέν ἦτο ἀκόμη πολὺ γυμνασμένος, καὶ τῷ συνέβαινε κάποτε νὰ καταβροχθίζῃ τὰ θύματά του... λαιμαργία, ἢ ὅποια ἐπέσυρε τὰς ἐπιπλήξεις τῆς νεαρᾶς του κυρίας. Ὅσον διὰ τὴν Κάνυαν, αὐτὴ ἦτο καλὴ καὶ πιστὴ, καὶ ποτὲ δέν ἐπεύραζε τὸ θήραμα.

Τούτο λέγουσα, η Γουίλελμίνια εθώπευσε την μεγάλην κεφαλήν της Κάννας, προσποιουμένη ότι δεν βλέπει τα κίτρινα μάτια του λεοντιδέως, κερφωμένα επάνω της. Βεβαίως ο Μαριμπής δεν ήτο άξιος θωπειών, άλλ' έφαινετό τόν στενοχωρημένον, ώστε το κοράσιον τόν ελυπήθη.

—Θά το ξανακάμης; είπεν.
—Ο λεοντιδέως έσεισε την ούραν' οι μύστακές του εκινήθησαν.

— Ποτέ ;
— Ποτέ! απεκρίθησαν οι χρυσίζοντες όφθαλμοί του ζώου, τό όποιον ώμοιάζε με πελώριον γάτον.

« Η Γουίλελμίνια εστάθη προσεκτική νάκούση τήν διήγησιν » (Σελ. 8, στήλ. 6'.)

—Έλα λοιπόν, σε συγχωρώ.
Ο λέων έσκόρτησεν, έσηλώθη εις τά πσινα πόδια, και στηριχθείς εις τον ώμον της Γουίλελμίνιας, έγλειψε τό πρόσωπόν της με τήν πλατεϊαν γλώσσάν του.

—Στάσου! ανέκραξεν ή μικρά, γελάσα ή γλώσσά σου έγινε πολύ σκληρά, Μαριμπή!... Κάτω!... Είμαι βεβαία, ότι τό μάγουλό μου κατακοκκίνισε... Ήσυχία λοιπόν, Μαριμπή! κάτω, σου λέγω!...
—Αλλ' ό λέων ήτο υπερβολικός εις τάς εκδηλώσεις του, και επέμενε νά τριβή με τήν κεφαλήν του τό πρόσωπον της κυρίας του.

Τότε ήναγκάσθη νά επέμβη ή Κάννα. Αυτή είχε θηλάσει τόν λεοντιδέα, και έξήσκει επ' αυτού έπιρροήν ακαταγώνιστον.

ζωηρότης τών όφθαλμών της μετεβλήθη τώρα εις μίαν έκφρασιν θωπευτικήν, γεμάτην τρυφερότητα.

—Παιπού, είπε, μου κάμνατε τήν χάριν νά μου όμιλήσετε όλίγον διά τούς γοναίς μου ;
—Ναί, απεκρίθη ό γέρον.

Η Γουίλελμίνια εστάθη προσεκτική νάκούση τήν διήγησιν, τήν όποιάν έν τούτοις είχαν ακούσει χιλιάκις ...

Η Κάννα και ό Μαριμπής εξηλεπώθησαν εις τό πάτωμα, έτοιμοί νά παραδοθούν εις ύπνον. Άνάμεσα εις τά πόδια της τροφού του, ή όποία του έγλειψε τό ρύγχος, ό Μαριμπής, με ήμίκλειστα μάτια, εξέπεμπεν άσθενείς γυρλισμούς εύχαριστήσεως, οι όποιοί ώμοιάζον πολύ με γουργούρισμα γάτας.

—Ο έχθρός της οικογενείας μας είναι ή Άγγλία, ήρξισεν ό κ. Μάκ-Νέβιν...

—Αλλοτε ή Ίρλανδία ήτο πλούσια, και εκεί ή οικογένεια Μάκ-Νέβιν ήτο από τάς πρώτας... Ήλθαν οι Άγγλοι... Η Ίρλανδία κατεστράφη, έπεινάσε, κατεκτήθη... Έσύ τα ξεύρεις αυτά, παιδί μου...

—Ναί, τά ξεύρω, παιπού, απεκρίθη ή Γουίλελμίνια, της όποιας τά μάτια έλαμπαν με παράξενην λάμψιν.

—Οί Μάκ-Νέβιν, εξηκολούθησεν ό γέρον, είχαν άπεράντα κτήματα ή Άγγλία τά κατέλαβε και έδιωξε τούς νομίμους ιδιοκτήτας... Τότε ό πατέρας μου ήλθε εστην Άφρική. Έγκατεστάθη εις τό Άκρωτήριον και ήρξισε νά εργάζεται με ζήλον, με ύπομονήν... Μετά δέκα χρόνια είχε κάμη νέαν περιουσίαν... Έρχονται πάλιν οι Άγγλοι... Αυτοί ήσαν ισχυρότεροι, ό τόπος ήτο πλούσιος... και τον πέρνου με τό δικαίωμα του κατακτητού... Ο πατέρας μου ήναγκάσθη νάφήσθ τή κτήματά του, όπου, καθώς φαίνεταί, ύπήρχον και μεταλλεία... Έκείνην τήν εποχήν, ό πατέρας μου άπέθανε ...

—Έν ή ό Μπαμπού μετεκόμιζε τό κυνήγι εις τό μαγειρείον, εκείνην εκάθησε παρά τούς πόδας του πάππου της. Η

χωρίς περιουσίαν, κατεστραμμένος...

Η Γουίλελμίνια συνέσφιγγε με λύσαν τούς μικρούς της γρόνθους, αλλά δεν έπρόφερε λέξιν.

—Έφυγα... έπήγα από τό άλλο μέρος του Βάαλ. Καθώς ό πατέρας μου, άρχισα κ' έγώ νά καλλιεργώ τάς χέρσους γαίας. Λίγο-λίγο άγόραξα βώδια... ό υιός μου μ' έβοήθησε... έπήρα επάνω μου... άρχισα νά εύπορώ. Άλλοίμονον! Πλούσια μεταλλεία χρυσού άνεκαλύφθησαν εις τά περίχωρα... Οι Άγγλοι τά έμυρσίθησαν κ' έτρεξάν σάν τά γεράκια... (*)

Έδώ ή Γουίλελμίνια διέκοψε τόν πάππον της :

—Ναί, είπε με άνατριχίλιαν ένθουσιασμού' αλλά ό γενναίος στρατηγός Ζουμπέρ τούς εκτύπησεν εις τό βουνόν Άμαζούμπα, και οι Άγγλοι, νικημένοι, ήναγκάσθησαν νά φύγουν...

—Έφυγαν πραγματικώς, είπεν ό γέρον. Ο Ζουμπέρ είναι ήρωας και ό Θεός νά μάς τον φυλάγη... Ο πατέρας σου έπολέμησεν ως λέων... μου τον έφεραν πληγωμένον, αιμόφυρτον... είχε χάσει και τά δύο του χέρια...

Δάκρυα κατέβρεξαν τό πρόσωπον του κοράσιου. Και ό γέρον, πολύ κατηφής, είπε πάλιν :

—Οί Άγγλοι είναι ό έχθρός τών Μάκ-Νέβιν.

—Τους μισώ! ανέκραξεν ή Γουίλελμίνια, σπογγίζουσα με παραφοράν τά δάκρυά της.

—Ένας άγγελος ήλθε τότε νά μας παρηγορήσθ, εξηκολούθησεν ό Βόερ. Ήτο κόρη της μεγάλης οικογενείας τών Ούς, ή όποία αριθμεί τούς ήρωας. Άφωσιώθη εις τόν δυστυχή υιόν μου... τήν εκάμα κόρην μου... έγινε μητέρα σου.

— Η μαμά... εψυθύρισεν ως όνειρευόμενον τό κοράσιον. Η μαμά ήτον εύμορφη, παιπού ;

—Ναί, εύμορφη' αλλά προπάντων καλή και γενναία. Πολλές φορές έπολέμησε και αυτή εναντίον τών Άγγλων και τών Κάφρων έπιδρομέων... Ημεθα εύτυχείς και οι τρεις... και οι τέσσαρες, διότι μετ' όλίγον ήλθες εις τόν κόσμον και σύ. Τήν εποχήν εκείνην, ό πατέρας σου άγόρασεν ένα μεγάλο κτήμα άκαλλιέργητον. Τό έδαφος έτυχε νά είναι εκτάκτως πλούσιον εις χρυσάφι.

Ήτο ή τρίτη φορά που μας συνδβαινεν

(*) Δυσμενείς κρίσεις, και πολλάκις άδικιαι, περί τών Άγγλων, ό αναγνώστης θά συναντήσθ εις πολλά μέρη του μυθιστορηματος τούτου. Ο συγγραφέας όμως δεν τάς συμμερίζεται... τάς θέτει πάντοτε εις τό στόμα τών Βόερς, τούς όποιους πρέπει νά συγχωρήσωμεν, συλλογίζόμενοι, ότι δεν είμπορεί νά όμιλή κανείς εύμενώς περί τών έχθρων της πατρίδος του. Ημείς αγαπάμεν τούς Άγγλους, αλλά τούτο δεν σημαίνει ότι πρέπει νά τους αγαπούν και οι δυστυχείς Βόερς.

[Σημείωση της Διαπλάσεως.]

αυτή ή δυστυχία. Μία άγγλική εταιρεία, που εξεμεταλλεύετο τά πλουσιώτερα χρυσορυχεία του Τράνσβααλ, έπρόβαλεν αξιώσεις επί του κτηματος. Ο πατέρας σου εναντιώθη. Η εταιρεία επεκαλέσθη τάχα τό δικαίον και τούς νόμους... Έδοκίμασε νάποδείξη, ότι τό κτήμα τό είχαν άγοράσει προητέρα αυτή... Ο πατέρας σου όμως εξακολούθησε νά επιμένει... Ένα βράδυ τον ήρα κάμω, εστη ρίζα μιές ίτέας. Σφαίρα τον είχαν εξαπλώσει εκεί, τόν δυστυχισμένον, που δεν είχε πιά χέρια διά νά κινηθώ... Μετά τρεις έβδομάδας, ή άγγλική εταιρεία κατέλαβε τό κτήμα. Τήν ίδια ήμέρα ή δυστυχισμένη σου μητέρα εξεψύχησε εστην αγκαλιά μου... Μ' έλη τήν αγάπη που σου είχε, δεν ήμπόρεσε νά ύπέρηρ τόν θάνατον του άνδρός της.

Τά δάκρυα έτρεχαν ποταμιόδον από τά μάτια της Γουίλελμίνιας.

—Τους μισώ! ανέκραξεν εξαφνα. τους μισώ! Ηθελα νά τους εκκότωνα όλους!

Τό πρόσωπόν της προσέλαβεν έκφρασιν άγριαν, που σου εκάμνε λύπην νά τήν βλέπης εις τόσων νεαράν κόρην.

—Ναί, όλους! επανέλαβε παραφερομένη.

Ο κ. Μάκ-Νέβιν εθώπευσε τό μέτωπον της έγγονής του με τρυφερότητα.

—Νά τους σκοτώσης όλους... θά ήτο πολύ δύσκολον! είπε μειδιών. Αν σου δοθή όμως περίστασις, αν ή Άγγλία πολεμήσθ πάλι τήν πατρίδα σου, νά είσαι έτοιμη νά τήν υπερασπισθής σάν άνδρας.

—Θά τό κάμω, παιπού! Άς έλθουν!

—Οχι, διέκοψεν ό γέρον, νά μήν έλθουν, διότι ή προσφιλής μας έλευθερία θά έχάνετο...

—Θά τήν υπερασπισθώμεθα, παιπού!

—Ναί, και πολύ άκριβά. Θά ήτο ό τελευταίος μας άγών: Θάνατος ή ύποδούλωσις.

—Ω, αν έλθουν, σάς όρκίζομαι, ότι θά τούς πολεμήσω! Θά μιμηθώ τό παράδειγμα του πατέρα μου, της μητέρας μου, και του γενναίου μου εκείνου εξαδέλφου, που είναι ή δόξα της οικογενείας μας. Παιπού, μου κάμνετε τήν χάριν νά μου διηγηθής άλλη μία φορά τήν ιστορίαν του εξαδέλφου μου Πίετ Ούς ;

—Εύχαριστάς, παιδί μου. Ταύτια τών νέων δεν κουράζονται νάκούουν τάς ευγενείς ιστορίας... Στά 1838, οι Ζουλού κατέσφαξαν κάτι Βόερς αποίκους. Άγνανκτήσαντες, οι συμπατριώται τών θυμάτων όπλισάν στρατόν και έδωσαν τήν άρχηγίαν εις τόν λοχαγόν Ούς, θεϊόν της μητέρας σου. Ο υιός του Πίετ, γενναίον παιδί δεκατεσσάρων ετών, τόν ήκολούθησε και έπολέμησεν άνδρείως εις τό πλευρόν του... Ο λοχαγός Ούς, θανασιώμας πληγωθείς, παρεκάλεσε τούς στρατιώτας του νά τόν εγκταλείψουν...

Αυτοί άρνούνται, εκείνος θυμόνει και τους διατάσσει... Περίλυποι οι στρατιώται απομακρύνονται, και ό Ούς μένει μόνος περικυκλωμένος από πλήθος έχθρών. Ο Πίετ, ό όποτος είχε φύγη με τήν ιδεάν ότι ό πατέρας του εσώθη, γυρίζει και τον βλέπει έτοιμόθανaton έν τώ μέσω τών άγρίων Ζουλού... Δεν διατάζει... όρμά δια νά τον άρπάξη από τά χέρια τών... σκοτώνει τρεις, και έπειτα πίπτει, τρυφερόσως από λόγγες.

—Ω, τί γενναίος που ήτο! ανέκραξεν ή Γουίλελμίνια, δικαίως υπερηφανευομένη δια τόν ήρωισμόν του παιδιού. Παιπού, αν ποτέ οι Ζουλού ή οι Άγγλοι εισβάλουν εις τό Τράνσβααλ, όρκίζομαι νά φανώ αξία εξαδέλφου του Πίετ Ούς.

—Οί Ζουλού, έχ' οι Άγγλοι πιθά γόν, είπε με σιγανήν φωνήν ό παιπούς.

Τήν στιγμήν εκείνην εισήλθεν ό Μπαμπού, ακολουθούμενος υπό γηραιάς μαύρης.

Η τράπεζα εστρώθη δια τό γεύμα, τράπεζα από ξύλον δρυός, σκεπασμένη με χονδρόν αλλά λευκότατον τραπέζο-μάνδυλον.

Εις τό κράαλ του Μάκ-Νέβιν όπως εις όλας τάς επαύλεις τού τόπου, εβασίλευεν απλήττης όλωσδιόλου άγροτική. Η οικία, μ' έν μόνον πάτωμα, ήτο άχυροσκεπής ως καλύθη. Τά παράθυρα, στενά και χαμηλά, άφιναν νά εισέρχεται πολύ όλίγον φώς, και οι τοίχοι μέσα δεν είχαν άλλα στολισματα, ειμή κεφαλές και δέρματα άγρίων ζώων.

Τό κράαλ, έχον εκτασιν δύο ίσχυάλιδων εκταριών, εύρισκετο εις άληθινήν ερημον, διότι τριγύρω, εις άκτίνα πολλών λευγών, δεν άπαντούσε κανείς ούτε μίαν κατοικίαν.

Ο κ. Μάκ-Νέβιν και ή έγγονή του ήμπορούσαν νά θεωρούνται ως βασιλείς μιās μικράς χώρας... βασιλείς χωρίς ύπηκόους, άλλ' έχ' χωρίς βασιλείον.

Τό γεύμα, αποτελούμενον από κυνήγι και όσπρια, διεξήχθη σχεδόν σιωπηλώς.

Ο πάππος, τόν όποιον ή παραλυσία εκράτει κερφωμένον εις τήν πολυθρόναν, έτρωγε βοηθούμενος υπό του Μπαμπού. Κρυφά προσέχων νά μή τον βλέπη ή Γουίλελμίνια, ό Κάφρος άντήλλασε θλιβερά βλέματα με τήν μαύρην. Τά

βλέματα αυτά, άφορώντα πάντοτε εις τόν γέροντα, έλεγον καθαρά,

«Πώς καταβάλλεται ό καίμενος!... Δεν θά βγάλη τό κυλοκαίρι του...»

Η Γουίλελμίνια έτρωγε με όρεξιν νεαρού λύκου. Άλλά δεν έπρόσεχεν εις τό φαγητόν της. Ο νους της έπλανάτο μακράν, εκεί πέρα εις τό βουνόν Άμαζούμπα, όπου ό πατέρας της είχε χάσει και τά δύο του χέρια από σφαίρας άγγλικάς...

Και μακρότερα ακόμη, έως εις τό πεδίον της μάχης εκείνης, όπου ό εξαδέλφος της Πίετ έφρονεύθη, προσπαθών νά σώσθ τόν πατέρα του.

Ματαίως ό Μαριμπής και ή Κάννα εξήτουν κανένα με ζ έν από τά χέρια της μικράς των κυρίας με τά μάτια προσηλωμένα εις τό κενόν, αυτή δεν τους έβλεπε...

Περί τό τέλος του γεύματος, ό κ. Μάκ Νέβιν, ό όποτος εκύτταζε περίλυπος τήν έγγονήν του, είπεν εις τό αυτί του Μπαμπού: « Άμα κοιμηθώ τό παιδί, φέρε μου χαρτί και μολύβι. Νομίζω ότι θά μπορούσω νά γράψω και είναι μεγάλη ανάγκη.»

« Η Γουίλελμίνια έκαθιεν εις τάς άγκάλας του γέροντος. » (Σελ. 5, στήλ. 6'.)

Ο μαύρος εκλιπε σιωπηλώς τήν κεφαλήν τήν στιγμήν εκείνην, ή Γουίλελμίνια έλεγε προς τον Μαριμπήν και τήν Κάνναν, τών όποιων αι κεφαλαί ανεπαύοντο επί τών γονάτων της :

— Αν έλθουν οι Άγγλοι, ήμείς οι τρεις θά τους δείξωμε !...

Ο λέων και ή σκύλα άγρίεψαν, όπως κάθε φοράν που ήκουαν τήν λέξιν « Άγγλοι.» Ο Μαριμπής έτεινε τούς γαμψούς του δνυχας, ισχυρούς από τάρτα, και ή Κάννα άπεκάλυψε τούς εξείς της όδόντας.

— Δεν έχετε σεις τουφέκια, είπεν η Γουίλελμίνα, αλλά κ' έτσι θα ξεπαστρέψετε μερικούς...
Γένναλα όσον και ο Πιέτ Ούδς η μικρά εξαδέλφη του Γουίλελμίνα!.. Τα μαυρά της μάτια εξέπεμπον αστραπιάς, τα ρόδινα πετέρυγια της μύτης της εφούσκωναν και το πρόσωπόν της προσελάμβανεν έκφρασιν αγρίαν, η οποία την έκαμνε να ομοιάζη με τον Μαριμπήν!

τόσον γλυκύ, ώστε το τραχύ προσωπίον έπασεν άμέσως από το πρόσωπον του κορασίου.
Ο κ. Μάκ-Νέβιν ήνοιξε τους γηραιούς και ασθενικούς του βραχίονας, και η Γουίλελμίνα έφριθθη εις αυτούς μ' έμπιστοσύνην.
Τότε τα χείλη του πάππου έθλιψαν το μέτωπον του κορασίου.
Ήτο η πρώτη φορά που της έχάρισε την τρυφεράν αυτήν θωπίαν.
Και όμως ήγάπα πολύ την έγγοήν του.
Αλλά η τρυφερότης του, — όπως και ο

χαρακτήρ του, — δεν ήτο τόσο διαχυτική.
Η Γουίλελμίνα έκλαιεν εις τας άγκάλας του γέροντος.
— Άγάπη μου!.. άγάπη μου!.. τή έλεγεν εκείνος.
Και η μικρά εξαδέλφη του Πιέτ Ούδς, η οποία δεν εγνώριζε πόνον έγγυς ήτο ο θάνατος του πάππου της, εξηκολούθει να κλαίη με γλυκά δάκρυα επί του στήθους του γηραιού Βόερ.
(Έπεται συνέχεια)
ΚΙΜΟΝ ΑΚΚΙΑΒΣ
Κατά το γαλλικόν του Paul Roland

Ο παρών Όδηγός καταργεί πάντα προηγούμενον

ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

[Ής συνδρομητής της «Διαπλάσεως των Παίδων», επιθυμών να λαμβάνη μέρος εις την κίνησιν του περιοδικού, παρακαλείται να αναγνώσῃ μετά πολλῆς προσοχῆς τὰ δώδεκα κεφάλαια του παρόντος Όδηγού διά να συμμορφώνεται εκάστοτε με τὰς σχετικὰς οδηγίας.]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Άρθρον 1. — Πᾶς συνδρομητής της «Διαπλάσεως των Παίδων» δικαιούται να λάβῃ δωρεάν ἕν μόνον ψευδώνυμον κατ' ὄλην τὴν περίοδον τῆς συνδρομῆς του, εἴτε ἐν μόνον ἔτος διαρκείᾳ αὐτῆ εἴτε περισσότερα.
Άρθρον 2. — Ἄν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἀναγκασθῇ ποτε δι' οἰοδήποτε λόγον νάλλοι ψευδώνυμον, ὀφείλει νὰ στείλῃ συγχρόνως καὶ ἕν φράγμα. Ἐκ τοῦ ποσού τούτου ἐν μέρος ἀφαιρέται διὰ τὰ ἔσοδα τῆς ὑπηρεσίας τῶν Ψευδωνύμων, τὸ δὲ ὑπόλοιπον κατατίθεται εἰς τὸ Ταμεῖον ὑπὲρ τῶν Ἀπόρων Μαιητῶν. (Βλέπε κεφάλαιον Θ').
Άρθρον 3. — Τὸ ἐκλεγόμενον ὑπὸ τοῦ συνδρομητοῦ ψευδώνυμον πρέπει νὰ ἐγκριθῇ καὶ ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως. Δύναται ὅμως ὁ συνδρομητής νὰ προτείνῃ, δι' ἰδιοχείρου πάντοτε ἐπιστολῆς του, πολλὰ ψευδώνυμα τῆς ἀρεσκείας του, ἀναθέτω εἰς τὴν Διαπλάσιν τὴν φροντίδα τῆς ἐκλογῆς τοῦ καταλληλοτέρου.
Άρθρον 4. — Οἱ ἀδελφοὶ καὶ αἱ ἀδελφαὶ τῶν συνδρομητῶν, δικαιούται ἐπίσης νὰ λάβουν ψευδώνυμον, εἴτε ὅμοιον ἀπαρτίστον νὰ ὑποβάλλουν τὴν περί τούτου ἀιτησίν δι' ἐπιστολῆς των γεγραμμένης ἰδιαχείρως καὶ συνοδουμένης ὑπὸ ἑνὸς φράγματος.
Άρθρον 5. — Ἀπαρδέκτα κατ' ἀρχὴν εἶνε τὰ ψευδώνυμα: α') μετ' ἀνήκοντα εἰς ἄλλους διατελούσας ἐπὶ συνδρομητῆς β') τὰ ὁμοιάζοντα πρὸς ἄλλα ἐγκριθέντα γ') τὰ δυνάμενα νὰ παραβλάψωσι τὰ συμπεράσματα τοῦ φύλλου, θεωρούμενα ὡς ἐπιλήθια ὑπὸ τῆς λογοκρισίας ἐνίων Κρατῶν καὶ δ') τὰ ὀνόματα συγχρόνων Ἑλλήνων, ἐπιφανῶν ἢ ὁπωδήποτε γνωστῶν.
Άρθρον 6. — Ὁ συνδρομητής, διὰ τὸν ὁποῖον ἀνεκρίθη ἡδὲ ἐν ψευδώνυμον, πρέπει νὰ το σημειώσῃ πάντοτε πλησίον τοῦ ἀληθοῦς αὐτοῦ ὀνόματος, εἰς πᾶν ὅτε στέλλει πρὸς τὴν Διαπλάσιν: ἐπιστολάς, λύσεις, ἀπαντήσεις εἰς Διαγωνισμούς, Παιδικὰ Πνεύματα πρὸς δημοσιεύσιν, κτλ. κτλ. Ἡ Παράλειψις τοῦ ψευδωνύμου τῶν σημαίνει ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ γίνῃ χρήσις τοῦ ὀνόματός του.
Άρθρον 7. — Ἀπαγορεύεται νὰ λαμβάνουν δύο ἢ περισσότεροι συνδρομηταὶ ἐν ψευδώνυμον καὶ νὰ το ἔχουν ἀπὸ κοινού. (Τὰ κοινὰ ψευδώνυμα ἐπιτρέποντο μέχρι τούτου, ἀλλ' ἀπὸ σήμερον καταργοῦνται.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. ΠΑΙΔΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Ἡ σύνταξις τῶν ἐν τῇ «Διαπλάσει» δημοσιευμένων Παιδικῶν Πνευμάτων, εἶνε ἀναθεωρημένη ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς συνδρομητὰς της. Ἐκαστος δύναται νὰ στέλλῃ πρὸς δημοσίευσιν Παιδικὰ Πνεύματα, εἴ ἢν ἢ Διαπλάσις ἐκλέγει καὶ δημοσιεύει τὰ καταλληλότερα.
Τὰ Παιδικὰ Πνεύματα πρέπει νὰ γράφονται εἰς χωριστὸν φύλλον χάρτου, ἐκτὸς τῆς ἐπιστολῆς. Ἄνωθεν πρέπει νὰ ἐπιγράφονται: Παιδικὰ Πνεύματα στελλόμενα πρὸς δημοσίευσιν ἐν τῇ Διαπλάσει ὑπὸ τοῦ ὀνόματος (ὀνομα καὶ ψευδώνυμον, ἂν ἔχη, ἢ μόνον ὀνομα, ἂν ἐπιθυμῇ νὰ δημοσιεύσῃ μετ' ὀνόματός του.) Πρέπει δὲ νὰ εἶνε ἔργα πρωτότυπα τοῦ στέλλοντος, ἀδημοσίευτα, καὶ ὅχι ἀντιγραφαὶ ἐξ ἄλλων δημοσιευθέντων ἐν τῇ «Διαπλάσει» ἢ ἄλλοι. Ἐπιτρέπεται ὅμως νὰ στέλλῃ Παιδικὰ Πνεύματα μεταφρασμένα ἀπὸ ἑνὸς περιοδικῶ, ἀρκεῖ νὰ προσαρμόζονται εἰς τὰ ἦθα μας.
Ἡ Διαπλάσις οὐδέμιαν ὑποχρῶσιν ἀναλαμβάνει νὰ δημοσιεύῃ τὰ στελλόμενα πρὸς αὐτήν, οὔτε ποτὲ διδίδει τὸν λόγον, διατὶ δὲν τὰ ἐδημοσίευσε. Ἐκλέγει καὶ δημοσιεύει μετὰ τὴν σειράν των τὰ καλλίτερα, — εἰαν δὲ εἶνε πολλὰ, διὰ κλήρον, — ἀπορρίπτει δὲ πάντα τὰ λοιπὰ ἀδιαικρίτως.
Ὡς πρὸς τὰς Πνευματικὰς Ἀσκήσεις, καὶ τούτων ἡ σύνταξις εἶνε ἀποκλειστικῶς ἀναθεωρημένη εἰς τοὺς συνδρομητὰς, ὡς ἐξῆς: Κατ' ἕτος προκηρύσσονται εἰς ἡ περισσότεροι Διαγωνισμοὶ πρὸς σύνθεσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους, οἱ ὁποῖοι δημοσιεύονται ἐκάστοτε εἰς τὴν σχετικῇ Προκήρυξιν. Αἱ Πνευματικαὶ Ἀσκήσεις αἱ βραβευόμεναι ἢ ὁπωσδήποτε διαπρέπουσαι εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τούτους, δημοσιεύονται ὀλιγον κατ' ὀλίγον εἰς τὴν «Διαπλάσιν» ἀπορρίπτονται δὲ πᾶσαι, αἱ μὴ θεωρούμεναι ἄξια δημοσίευσως, καθὸς καὶ αἱ μὴ στελλόμεναι κατὰ τὸν Διαγωνισμὸν. Ἐπιμένοντες οὐδέτις συνδρομητῆς δύναται νὰ στέλλῃ Ἀσκήσεις πρὸς δημοσίευσιν, παρὰ μόνον δόσεις προκηρύσσεται ὁ σχετικὸς Διαγωνισμός, καὶ συμμορφόμενος πρὸς τοὺς ὅρους αὐτοῦ.
Ἀξίλωσις. — Ἐκτὸς τοῦ ἐγκρινόμενου Παιδικοῦ Πνεύματος, τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων καὶ τῶν εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς βραβευόμενων (Διηγημάτων, Ποιημάτων, Μεταφράσεων καὶ Εἰδήσεων), οἱ συνδρομηταὶ τῆς Διαπλά-

σεως οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ δημοσιεύσῃν εἰς τὸ φύλλον.
Ἡ «Διαπλάσις τῶν Παίδων» συντάσσεται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ εἰδικῶν συγγραφέων καὶ ποιητῶν, τῶν τακτικῶν αὐτῆς συνεργατῶν. Ὡστε οἱ συνδρομηταὶ πρέπει νὰ μάθωσιν, ὅτι εἶνε περιττὸν καὶ νὰ τὴν ἐρωτῶσι κἄν ἂν ἔδεχται ἔργα των πρὸς δημοσίευσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΛΥΣΕΩΝ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

Ἡ «Διαπλάσις τῶν Παίδων» προτείνει κατ' ἕτος τρεῖς Διαγωνισμοὺς πρὸς εὔρεσιν τῶν Λύσεων τῶν ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῆς δημοσιευμένων Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, ἦτοι ἑνα Διαγωνισμὸν Λύσεων κατὰ τετραμηνιαίαν.
Οἱ λαμβάνοντες μέρος εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Λύσεων, διαίρονται εἰς τρεῖς τάξεις, ἀναλόγως τῆς ἡλικίας των, ἦτοι: εἰς τὴν Μικρὰν Τάξιν, τὴν Μεσαίαν καὶ τὴν Ἀνωτέραν.
Εἰς τὴν Μικρὰν Τάξιν ὑπάγονται οἱ ἔχοντες ἡλικίαν μέχρι ἐτῶν 11 συμπεληρωμένων. Εἰς τὴν Μεσαίαν Τάξιν ὑπάγονται οἱ ἔχοντες ἡλικίαν 12—15 ἐτῶν συμπεληρωμένων. Εἰς τὴν Ἀνωτέραν Τάξιν τέλος κατατάσσονται ἀπὸ 16 ἐτῶν καὶ ἔνω.
Πᾶς συνδρομητής καὶ πᾶσα συνδρομητρία τῆς Διαπλάσεως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Λύσεων, δύναται δὲ ὁ συνδρομητής, ἂν δὲν θέλῃ νὰ διαγωνισθῇ αὐτός, νὰ παραχωρήσῃ τὴν θέσιν του εἰς ἕνα ἢ μίαν ἐκ τῶν ἀδελφῶν του. Ἀπὸ ἀδελφῶν συγχρόνων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λάβουν μέρος εἰς τὸν αὐτὸν Διαγωνισμὸν Λύσεων.
Αἱ λύσεις τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων ἐκάστου φυλλαδίου πρέπει νὰ στέλλονται ἑγκρίτως, ὥστε νὰ φθάνουν εἰς τὸ Γραφεῖόν μας πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας, ὅπως τῆς ὁποίας εἶνε αὐτὰ δεκταὶ, καὶ ἥτις ἐνημεροῦται εἰς ἕκαστον φύλλον πάντοτε ὑπὸ τὴν ἐπιγραφίδα τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων. Αἱ μετὰ τὴν τεταγμένην προθεσμίαν στελλόμεναι λύσεις δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.
Ὁ ἰδιαιτέρος χάρτης τῶν Λύσεων.
Οἱ λαμβάνοντες μέρος εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Λύσεων ὀφείλουσι νὰ γράφουν τὰς λύσεις

των ἐπὶ ἰδιαιτέρον χάρτον, ἐφορηομένον πρὸς τοῦτο εἰς τὸ Γραφεῖόν τῆς Διαπλάσεως.
Ὁ χάρτης οὗτος πωλεῖται εἰς φακέλλους, ἕκαστος τῶν ὁποίων περιέχει εἰκοσι (20) φύλλα (ἑκατὸν ἀρκούν δι' ἑνα Διαγωνισμὸν). Ἐκαστὸν φύλλον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ γράφονται αἱ λύσεις ἐνὸς μόνον φυλλαδίου τῆς Διαπλάσεως, ἔχει τὰς ἀναγκαίας ὑποδιαίρεσεις, αἱ ἵποιαὶ ὑποδεικνύουν ἀκριβῶς εἰς τὸν Διαγωνισμὸν πού πρέπει νὰ σημειώσῃ τὸ ὄνομά του, τὸ ψευδώνυμόν του (ἂν ἔχη), τὴν ἡλικίαν του, τὴν διαμονήν του, τὸν ἀριθμὸν ἐκάστης λυομένης Πνευματικῆς Ἀσκήσεως καὶ τὴν λύσιν της.
Ὅσοι ἐκ τῶν Διαγωνιζομένων δὲν σημειώσιν τυχὸν τὴν ἡλικίαν των, κατατάσσονται εἰς τὴν Ἀνωτέραν Τάξιν.)
Λύσεις, γραφόμεναι ἐπὶ ἄλλου χάρτου, ἐκτὸς τοῦ παρεχομένου δι' αὐτὰς ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως, δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν. Ἐπίσης, εἰαν δύο ἢ περισσότερον φυλλαδίων Λύσεις εὑρισκῶνται ἀτόπως ἐφ' ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ φύλλου χάρτου, μόνον αἱ τοῦ ἐνὸς φυλλαδίου λογίζονται, αἱ δὲ λοιπαὶ ἀπορρίπτονται.
Ἐκαστος φακέλλος χάρτου τῶν Λύσεων δὲ εἰκοσι (20) φύλλον τιμᾶται φρ. ἔν (1).
Αἱ ἐπὶ τοῦ ἰδιαιτέρου χάρτου τῶν Λύσεων γεγραμμέναι Λύσεις, εἰαν δὲν συνοδουῦνται ὑπὸ ἐπιστολῆς, ἐπιτρέπεται νὰ στέλλωνται ἐνὸς ἄνοικοῦ φακέλλου μετ' ἐπιτολίαν μόνον γραμματόσημον. (Οἰκονομία σημαντικὴ διὰ τοὺς διαγωνιζομένους.) Ἐπιτρέπεται ἔπίσης νὰ σταλοῦν αἱ λύσεις δύο ἢ περισσότερον φυλλαδίων ἐνὸς τοῦ αὐτοῦ φακέλλου, εἰαν ὁ λύτης εἶνε βέβαιος ὅτι θὰ φθάσουν πρὶν παρέλθῃ ἡ προθεσμίᾳ τοῦ ἀρκιοτέρου φυλλαδίου.

Ἄπονομή τῶν Βραβείων.
Ἡ πρῶτον Βραβεῖον εἰς ἕκαστον Διαγωνισμὸν Λύσεων λαμβάνουν τρεῖς ἐκ τῶν διαγωνιζομένων, ἦτοι ἀνὰ εἰς ἕκαστης τῶν τριῶν τάξεων, ὁ ἔχων τὰς περισσότερας ὀρθὰς λύσεις μετὰ ἄλλων συνομηλίκων του. (Ὅρθαι λύσεις θεωροῦνται μόνον αἱ συμφωνοῦσαι καθ' ὅλοκληρίαν πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως δημοσιευόμενας.) — Ζητησίαι. Ἐάν δύο ἢ περισσότεροι ἐκ τῶν διαγωνιζομένων διὰ Ἀ Βραβείον τῆς αὐτῆς τάξεως τύχῃ νὰ ἔχωσι τὸν αὐτὸν ἀκριβῶς ἀριθμὸν Λύσεων, τότε τὸ Βραβεῖον ἀπονέμεται διὰ κλήρον εἰς τὸν ἕνα.
Δεύτερον Βραβεῖον λαμβάνουν ἕξ ἐκ τῶν διαγωνιζομένων, ἦτοι ἀνὰ δύο εἰς ἕκαστης τάξεως, οἱ ἔχοντες τὰς περισσότερας ὀρθὰς λύσεις μετὰ τῶν λαβόντων τὸ πρῶτον βραβεῖον.
Τρίτον Βραβεῖον λαμβάνουν ἑνὴν ἐκ τῶν διαγωνιζομένων, ἦτοι τρεῖς εἰς ἕκαστης τάξεως, οἱ ἔχοντες τὰς περισσότερας ὀρθὰς λύσεις μετὰ τῶν λαβόντων τὸ δεύτερον βραβεῖον.
Ἐπαίνου συγχρόνως πάντες οἱ ἔχοντες ὀρθὰς λύσεις ἕξ ὀλιγοτέρας τοῦ ἡμισείους τῶν λύσεων, τὰς ὁποίας εὔρεν ὁ τελευταῖος τῶν λαβόντων τὸ τρίτον βραβεῖον ἐξ ἐκάστης τάξεως.
Ἐπὶ τῶν μινεῖας τυγχάνουσι οἱ ἔχοντες ὀρθὰς λύσεις ἕξ ὀλιγοτέρας τοῦ ἡμισείους τῶν λύσεων, τὰς ὁποίας εὔρεν ὁ τελευταῖος τῶν τυχόντων ἐπαίνου ἐξ ἐκάστης τάξεως.
Τῶν λοιπῶν δημοσιεύονται ἁπλῶς τὰ ὀνόματα κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν, μετὰ τοσούτων τῶν λύσεων τὰς ὁποίας εὔρεν ἕκαστος.
Ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ.
Οἱ τυχόντες εἰς προηγούμενος Διαγωνισμοὺς τῶν Λύσεων ἐνὸς οἰοδήποτε βραβεῖου εἰς μίαν ἐκ τῶν τριῶν τάξεων, δὲν δύναται νὰ διαγωνίζωνται διὰ τὸ ἴδιον ἢ διὰ κατώτερον βραβεῖον εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν, καὶ εἴθενται τιμητικῶς ἐκτὸς διαγωνισμοῦ, εἰαν ὁ ἀριθμὸς τῶν λύσεων των τοῖς παρέχῃ τὸ δικαίωμα εἰς τὸ ἴδιον ἢ εἰς κατώτερον βραβεῖον ἐκείνου οὐ ἔτυχον ἄλλοτε. Δὲν εἴθενται δὲ ἐκτὸς διαγωνισμοῦ, μόνον εἰαν διαγω-

νίζωνται εἰς τάξιν μεγαλύτεραν ἢ πρὶν, ἢ εἰς τὴν ἴδιαν μὲν τάξιν, ἀλλὰ δι' ἀνώτερον βραβεῖον ἐκείνου οὐ ἔτυχον ἄλλοτε.
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. Αἱ ΚΥΡΙΑΚΑὶ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ἌΛΛΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ
Αἱ λεγόμεναι Κυριακαὶ τῆς Διαπλάσεως εἶνε ἐν εἶδος Διαγωνισμοῦ. Δίδεται ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως μία Ἐρώτησις, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ φίλοι της ἀποντοῦν δι' ἐπιστολῶν ἐνὸς ἀρισμένους προθεσμίας.
Αἱ ἐπιστολαὶ, αἱ περιέγουσαι τὴν ἀπάντησιν, πρέπει νὰ μὴ γράφουν τίποτε ἄλλο ἐκτὸς αὐτῆς, καὶ νὰ ἐπιγράφονται ὡς ἐξῆς: Ἀπάντησις εἰς τὴν (τάξιν) Κυριακὴν τῆς «Διαπλάσεως».
Κατοῦν ἡ Διαπλάσις βοηθοῦμένη συνήθως ἀπὸ τὸ σπιτιὸν της, (τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν γηραιὴν οἰκονόμον της Μάρθαν, ἀπὸ τὸν νεαρόν ψυχροῦν της Ἀναρίαν, ἀπὸ τὰς δύο νεαρὰς ἀδελφὰς της: Ἀγάπην, Πίστιν, Ἐλπίδα, Καλὴν, Κικίην, Φιφίην, κτλ. καὶ ἀπὸ μίαν μωρὴν γάταν ὀνομαζομένην Πίσσαν.) ἡ Διαπλάσις λοιπὴν ἀναγινομένη τὰς ἀπαντήσεις αὐτὰς, ἐκ τῶν ὁποίων βραβεῖται μὲ Ἀ Βραβεῖον τὴν καλλίτεραν, μὲ Β Βραβεῖον τὰς δύο μετ' αὐτήν, μὲ Γ Βραβεῖον τὰς τρεῖς μετ' αὐτῶν, ἀπονέμει δὲ Ἐπαίνου (Α', Β' καὶ Γ') καὶ Ἐπῆμον μινεῖαν εἰς ἑκαστὴν κριθῶσιν ἄξιον.
Ἡ κρίσις τῶν ἀπαντήσεων γράφεται ἡ ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως, ἡ ὑπὸ τοῦ Ἀναρίαν, ἡ ὑπὸ τῆς Ἀγάπης, ἡ ὑπὸ τῆς Κυρὰς Μάρθας, (κατὰ τὰς περιστάσεις) δημοσιεύεται δὲ εἰκονογραφημένη πλουσίως.
Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν Διηγημάτων. Δίδεται ὡς θέμα μία σελὴ εἰκόνων, καὶ ἐπὶ τῆς βάσει αὐτῶν ζητεῖται νὰ γραφῇ ἕν διήγημα. Οἱ ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τούτου δημοσιεύονται ἐκάστοτε λεπτομερῶς μετὰ τῶν εἰκόνων, ἐπὶ τῆς βάσει τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ γραφῇ τὸ διήγημα.
Γίνονται ἐπίσης καὶ πολλοὶ ἄλλοι Μικροὶ Διαγωνισμοὶ, οἱ κυριώτεροι τῶν ὁποίων εἶνε: Διαγωνισμὸς Ζωγραφικῆς, — Διαγωνισμὸς Φωτογραφίας, — Διαγωνισμὸς πρὸς Σύνθεσιν ποιήματος, — Διαγωνισμὸς Μεταφράσεως, (ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, ἀγγλικῶ καὶ γερμανικοῦ), — Διαγωνισμὸς Ραπτικῆς, — Διαγωνισμὸς Ἐπιστολογραφίας κτλ.
Τῶν Διαγωνισμῶν τούτων προκηρύσσονται ἐκάστοτε τὰ θέματα καὶ ὀρίονται λεπτομερῶς ἐν τῷ φύλλῳ αἱ ὅροι, οἱ ὁποῖοι εἶνε ἄλλοτε ἄλλοτε.
Ὁυσίαιδης λεπτομέρεια. — Εἰς ἑκαστὸν τοῦ τοῦ Διαγωνισμοῦ, ὅπως καὶ εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν, εἰς τὴν ἀναλλαγὴν τῶν Μικρῶν Μυστικῶν, εἰς τὴν ἀποστολὴν πρὸς δημοσίευσιν Παιδικῶν Πνευμάτων κτλ. δύναται νὰ λαμβάνουν μέρος ὅχι μόνον πᾶς συνδρομητῆς καὶ πᾶσα συνδρομητρία, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀδελφὰ των, εἰαν θέλουν. ΜΟΝΟΝ εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τῶν Λύσεων, ὡς βλέπετε ἐν οἰκίῳ τόμῳ, ἐν μόνον πρόσωπον δι' ἐκαστὴν συνδρομὴν δύναται νὰ λαμβάνῃ μέρος, ἢ αὐτὸς οὗτος, ὁ συνδρομητῆς ἢ ἐν ἀπὸ ἀδελφῶν του.
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ
Οἱ Διαγωνισμοὶ τῆς Διαπλάσεως διαίρονται εἰς Μεγάλους καὶ εἰς Μικροὺς. Μεγάλος Διαγωνισμὸς εἶνε ὁ Διαγωνισμὸς τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, ὁ Διαγωνισμὸς τῶν Λύσεων, ὁ Διαγωνισμὸς τοῦ Διηγήματος καὶ αἱ Κυριακαὶ τῆς Διαπλάσεως. Μικροὶ Διαγωνισμοὶ εἶνε ὁ τῆς Ζωγραφικῆς, τῆς Φωτογραφίας, τῆς Καλλιγραφίας, τῆς Ραπτικῆς, τῆς Μεταφράσεως.

Εἰς τοὺς Μεγάλους Διαγωνισμοὺς: Ὁ τυχὼν Ἀ Βραβεῖου λαμβάνει τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβὰς: α') δημοσιεύεται ἡ βραβευθὲν ἔργον του (εἰαν εἶνε Διήγημα ἢ ἀπάντησις Κυριακῆς) β') δημοσιεύεται ἡ ΕΙΚΩΝ του εἰς τὴν Διαπλάσιν, ἂν στείλῃ μίαν τὸν φωτογραφίαν εἴτε μετὰ ψευδώνυμον, ὅπῃ τὸ ὁποῖον ἐβραβεύθη, εἴτε μετὰ τὸ ὄνομά του. ἂν ἐβραβεύθη, εἴτε μετὰ τὸ ὄνομά του, ἂν ἐβραβεύθη, εἴτε μετὰ τὸ ὄνομά του γ') λαμβάνει ὡς δῶρον τρεῖς (3) τόμους τῆς Διαπλάσεως τῆς Ἀ Περιόδου, ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς κατ' ἐκλογὴν του.
Ὁ τυχὼν Β Βραβεῖου, λαμβάνει ὡς δῶρον δύο (2) τόμους Διαπλάσεως τῆς Ἀ Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς, ὡς ἔνω.
Ὁ τυχὼν Γ Βραβεῖου, λαμβάνει ὡς δῶρον ἕνα (1) τόμον Διαπλάσεως τῆς Ἀ Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς, ὡς ἔνω.
Β'. — Εἰς τοὺς Μικροὺς Διαγωνισμοὺς: Ὁ τυχὼν Ἀ Βραβεῖου λαμβάνει τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβὰς: α') δημοσιεύεται τὸ βραβευθὲν ἔργον του εἰαν δὲ εἶνε Ζωγραφικὴ, Φωτογραφία ἢ Καλλιγραφία, πιστὸν φωτογραφικὸν πανομοιότυπον αὐτοῦ β') δημοσιεύεται ἡ ΕΙΚΩΝ του εἰς τὴν Διαπλάσιν, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Ἀ Βραβεῖου τῶν Μεγάλων Διαγωνισμῶν. γ') λαμβάνει ὡς δῶρον τὰ τρία (3) τομῆια τοῦ Παιδικοῦ Πνεύματος (Α', Β' καὶ Γ') τὰ ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως.
Ὁ τυχὼν Β Βραβεῖου λαμβάνει ὡς δῶρον δύο (2) τομῆια Παιδικοῦ Πνεύματος (Α' καὶ Β', ἢ Α' καὶ Γ', ἢ Β' καὶ Γ') κατ' ἐκλογὴν καὶ αἰτήσιν του.
Τέλος ὁ τυχὼν Γ Βραβεῖου λαμβάνει ὡς δῶρον ἕν (1) τομῆιον Παιδικοῦ Πνεύματος.
Σημειώσεις: Τὰ Βραβεῖα δὲν ἀναλλάσσονται. Ὁ δικαιούμενος π. χ. νὰ λάβῃ τρεῖς τόμους Διαπλάσεως Ἀ Περιόδου, δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ ἄλλο τι ἀντ' αὐτῶν ἑσθ' ἢ καὶ κατωτέρως ἄξια.

Τὸ Ἀθρόον Βραβεῖον
Ἀθρόον Βραβεῖον λέγεται ἐν ἑταιρικῶν βραβείων, ἰσοδυναμοῦν μετ' Ἀ Βραβεῖον Μεγάλου Διαγωνισμοῦ, τὸ ὁποῖον ἡ Διαπλάσις ἀπονέμει εἰς τὸν συνδρομητῆν, ὡς ἄθροισμα τῶν κατωτέρων Βραβείων, τὰ ὁποῖα ἔλαβε τυχὸν διαγωνιζόμενος ἐκάστοτε εἰς διαφόρους Διαγωνισμοὺς.
Πρὸς τοῦτο, εἰς τὰ διάφορα βραβεῖα τῶν Διαγωνισμῶν, μικρῶν ἢ μεγάλων, ἐπέθεσαν αἱ ἐπιμέμνη ἀριθμητικὰ ἀξία:
Τὸ Ἀ Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μετὰ τὴν μονάδα (1).
Τὸ Β Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μετὰ τὸ τέταρτον τῆς μονάδος (1/4).
Τὸ Γ Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μετὰ τὸ ὄγδοον τῆς μονάδος (1/8).
Ὁ δὲ Ἐπαίνος ἐν γενεῇ ἰσοδυναμεῖ μετὰ δέκατον ἕκτον τῆς μονάδος (1/60).
Εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως τηρεῖται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1899 ἰδιαιτέρον βιβλίον τῶν Βραβευομένων εἰς τὸ ὁποῖον σημειοῦνται διὰ τῶν ἰσοδυνάμων ἀριθμῶν τὰ Βραβεῖα, τὰ ὁποῖα λαμβάνει τις ἐκάστοτε. Καὶ ἕνα αἱ ἀριθμοὶ τῶν Βραβείων, τὰ ὁποῖα ἔλαβεν εἰς συνδρομὴν, δώσονται ἄθροισμα ἴσον μετὰ τὴν μονάδα (1), εἰς τὸν συνδρομητῆν τούτων ἀπονέμεται τὸ Ἀθρόον Βραβεῖον, ἕνα ἢ ἄλλοτε του. Ὡστε ἀπαρτίστον εἶνε, τοιοῦτον βιβλίον νὰ κρατῇ καὶ ἕκαστος συνδρομητῆς διὰ τὸν ἑαυτὸν του, σημειῶν εἰς αὐτὸ τὰ Βραβεῖα τὰ ὁποῖα λαμβάνει ἐκάστοτε μετὰ τὴν ἀντίστοιχον ἀριθμητικὴν ἀξίαν. Καὶ τοῦτο διὰ νὰ γνωρίζῃ ποτε θὰ συμπληρωσῇ τὴν μονάδα καὶ νὰ το ἀναγγεῖλῃ ἀμέσως πρὸς τὴν Διαπλάσιν.
Ὁ τυχὼν Ἀθρόου Βραβεῖου λαμβάνει τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβὰς: α') δημοσιεύεται ἡ ΕΙΚΩΝ του β') λαμβάνει ὡς δῶρον τρεῖς (3) τόμους Διαπλάσεως τῆς πρώτης Περιόδου, ἐκ τῶν

Κατ' έτος ή Διάπλασις προκηρύσσει Διαγών Δώρων. Φέτος κα' Δώρα ταύτα είναι άξια άνω των 2,500 δραχμών, και θα διανεμηθούν διά κλήρον εις όλους τους συνδρομητάς, κατ'αυτούς ή νέους, όσοι έχουν έγγραφη ή άναγνωση την συ- δρα. ή των μέχρι τής 31 Ιανουαρίου.

Πάσα άποστολή χρημάτων και παραγγελία, και έγ γένει πάσα έπιστολή άπευθύνεται προς τον κ. Πικρόλαον Π. Παπαδόπουλον, Δευ- θυντήν και έκδότην τής «Διαπλάσεως των Παίδων» οδός Πατησίων 11 β. Είς «Α- θήνας. Τό άντίτιμον των συνδρομών και των άλλων παραγγελιών στέλλεται διά τραπεζίτων ή ταχυδρομικών έπιστολών, έλλείπει, δε τούτων, διά χαρτονομισμάτων παντός Κράτους, χρυσών νομισμάτων έσρηνομένων εντός λεπτού χαρ- τονίου, τοκομεριδίων των λαχειοφόρων δημοσιών τής Εθνικής Τραπέζης τής Ελλάδος, κτλ. Ποιά μικρότερα του ενός φράγκατο εκ του έσωτερικού είναι δεκά και εις γραμματόσημα παντός Κρά- τους, (προτιμώμενων των γαλλικών και άγγλικών).

Έπιστολή περίχρηστα χρήματα άνάγκη να στέλλεται οσημηθέη και καλώς εσφραγισμέ- νη, προς άποφυγή παραβίασεως.

Ο πληρώνων έτησιαν συνδρομήν, άποκτά τό δικαίωμα μίας ταινίας τυπωμένης, υπό την όποιαν τή στέλλεται τό φύλλον ταχυδρομικώς. Διά πάσαν άλλαγήν διευθύνσεως, εντός τού έ- τος τής συνδρομής γινόμενη, ο συνδρομητής όφείλει να στείλη και 50 λεπτά διά τήν άπαι- τυμένην δαπάνην προς έκτύπωσιν τής νέας του ταινίας. Άλλως ή παραγγελία του δεν εκτελεί- ται και τό φύλλον του μένει εις τό Γραφείον.

Ο συνδρομητής ή άλλόστιμον κατοικίαν όφείλει να ειδοποιή άμέσως τό Γραφείον μας. Άλλως δεν εΐθη. όφειλε δία τήν άπώλειαν των φυλλαδίων.

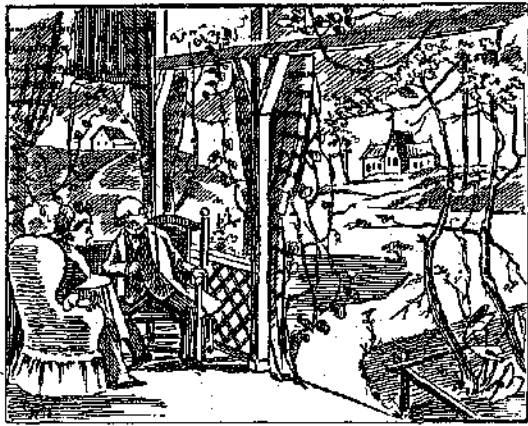
Έπίσης, άν δεν λάβη κανείς τό φύλλον μίας έβδομάδος, όφείλει να μας ειδοποιή άμέ- σως με τήν έπιστολήν του ταχυδρομικώς και να ζητήσῃ τό άπωλεσθέν φύλλον, τό όποιον ποτε στέλλομεν εκ νέου δωρεάν. Διήσεις όμως περί άναπληρώσεως φύλλων μη γίνονται άμέσως, δεν είναι δεκά και, άν δεν συνοδευονται υπό του άντι- μου (λεπτά 15 δι' έκαστον φυλλάδιον.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'. Ο ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΣ

Άπό του έτους 1899, οι συνδρομητάι και αι συνδρομητέαι τής «Διαπλάσεως των Παίδων» έχουν αναλάβῃ τήν πρωτοβουλίαν πανελλη- νίου Εθνικού Έρανού, ένα διά του συναχθέν- μένου ποσού, ναυπηγήσῃ πολεμικόν πλοίων και διοργήσῃ εις τό Έθνος. Τό πλοΐον τούτο θα όνο- μασθῇ «Ελληνόπαϊς» προς τιμήν των Έλληνα- παιδίων, διά των ενεργειών και των χρημάτων των όποιων θα ναυπηγηθῇ.

Άφορμην εις τό αληθώς μέγα και πατριωτι- κώτατον τούτο Έργον, έδωσαν άρθόδιον δημο- σευθέν εις τήν «Διάπλασιν» υπό τό τίτλον «Θωρηκτόν δ' Έράνου παιδίων» και πραγ- μετευόμενον περί των Δωρικανοπαιδίων, οι όποιοι διενήργησαν Έργον και προσέφεραν εις τήν πατρίδα των έν θαυμαστόν. Η άνάγκη τού άφθου τουτου έπροκάλεσε τήσων ένθουσιασμών, ώστε ή Διάπλασις δέν έδίστασε να αναλάβῃ τήν διευθύνσιν του Έρανού και να δηλώσῃ ότι δεχέ- ται χρήματα προς τόν σκοπόν τούτον. Μέχρι τούδε έχουν συναχθῇ άνω των 4,000 δραχμών, ως έφαινεταί εκ των καταλόγων των δημοσι- ουμένων εις τήν Διάπλασιν. Όσοι εκ των νέων συνδρομητών θα βελήσουν να λάβουν μέρος εις τόν Έρανον και να συντελέσουν ούτως εις τήν πραγματοποιήσῃν Έργον τήσων ωραίων, δύναται να στείλουν διεπιστολήν, άπό εϋθείας προς τό Γραφείον τής «Διαπλάσεως των Παίδων».

ΠΟΥ ΕΙΝΕ Ο ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ;

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝ

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Η προθεσμία τής έγγραφής και τής άναγνωσεως με δικαίωμα συμμετοχής εις τό λαχέον των δώρων, ή όποία έ- ληγε τήν 5 ερέχοντος, ΠΑΡΑΤΕΙΝΕΤΑΙ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ 31 Ιανουαρίου 1902.

Τούτο κατά παράκλησιν πολλών φί- ρων μας, οι όποιοι τόρα ξεσπαθώ- νουν και θέλουν να έχουν άκόμη εν μέσον προς έλξιν νέων συνδρομητών: τό λαχέιον.

Ούτως ή προθεσμία τής έγγραφής ή άναγνωσεως με δικαίωμα λαχέιου, λή- γει μαζι με τήν προθεσμίαν του Δια- γωνισμού του Ξεσπαθώματος, και όλοι οι νέοι συνδρομητάι, καθώς και οι πα- λαιοί, οι όποιοι θα έγγραφουν διά τό 1902 μέχρι τής 31 Ιανουαρίου, θα λάβουν μέρος και αυτοί εις τήν δια- νομήν των δωραίων και πολυπληθών δώρων τής Διαπλάσεως.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Είς τό Φουγάρο τής Εϋγενίας φέρει ή ύψη- ρέτρα μίλην και μαχαίριον διά να τα καθρίσῃ. Άλλ' έκείνο, άρ σ' έπραξε τό μίλην άκαθάρ- στον, λέγει προς τήν ύπηρετίαν:

— Μίχαίραν έδωκας, μάχαίραν θα λάβης.

Έστειλή υπ' του Λευκού Κρίνου

Η Έλεντίνα, έξερχομένη μετ' τής μητρός τής εις περίπατον, λέγει προς τόν μικρόν τής αδελφόν με σοβαρότητα:

— Τούτο, να κίμης ένα σωρό πρέλλει να μίν καθίσης ούτε στιγμήν ήσυχος.

Και επειδή ή μητέρα τής την επιπλήττει:

— Μά ξεφυρες, μαμμά, άποκρίνεται άπ' ε, και άν του π'α, αυτός τό έναντιον θα κίμη

Έστειλή υπ' τής Μεσοποταμίας

Έν τῷ Ταχυδρομείῳ πρό τής θυρίδος του πωλητού γραμματόσημων:

Ο Α γ γ ε λ ο ς τ ή ς Α γ κ κ η ς. — Δότε μου ένα γραμματόσημον τών 25, παρακαλώ.

Ο Υ π ά λ λ η λ ο ς. — Ορίστε!

Ο Α γ γ ε λ ο ς τ ή ς Α γ ά π η ς. — Μά

να σας π'ω, στέλλω γράμμα με πέλο. δέν ε- χετε γραμματόσημον με μαύρη γραμμή γύρω;

Έστειλή υπ' του Λευκού Κρίνου

Φαίνεται ότι ο μικρός Γεωργάκης δέν αγαπά και τόσον πολύ τό αθηναϊκό, διότι μόλις ήκουσεν ότι ήλθεν ο διδάσκαλός του, όχι μόνον δέν έτρεξε να τον προϋπαντήσῃ, — όπως κίμουνον δια τά καλά παιδιά, — άλλ' άπανταξ ύψηγε να κρυφῇ.

— Γεωργάκη! Γεωργάκη! τόν φω- νάζει ή μητέρα του: ένα λοιπόν ο κύ- ριος καθηγητής περιμένει.

Άλλ' ο Γεωργάκης κίμνει τόν κου- φόν και έξακοϋσθε! να μένη κρυμ- μένος. Α. βεβα όπατα, δέν έχει με- λετήσῃ καθόλου και φοβείται. Άλλά, πού θα πάγῃ! . . . Σείς θα τον εύρετε, και τότε αλοιμόν του . . .

ΑΠΑΡΧΕΣ. Αί Μαγικά Εξώφυλλα άπευθύν- ται εις τόν διαγωνισμόν των Δώρων των Πνευματικών Ασκήσεων.

ΑΔΕΛΦΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Μετ' χαρής ξεναθήσω τούς παλιούς μου φίλους και μετ' χαρής υποδέχομαι τούς νέους, και εύχομαι εις όλους, καλούς και νέους, άστυ- ον και εύτυχές τό Νέον Έτος. Τι πολλοί πού είναι φέτος και πόσο θα γίνουν άκόμη χάρις εις τό Ξεσπαθώμα! Είμαι πολύ εύτυχής να βλέπω τριγύρω μου τόσων πολυμελή οικογένειαν. Και ποία άλλη μητέρα έχει τήν χάριν μου; . . . Τώρα έλπίζω, και τό καλά μου τά παιδιά δέν θα μου δώσουν, καρμιάν άφορμην παραπάνω, δε- τί είναι πάντοτε εύπειθή και τακτικά. Είτι δι- κούουν τάς συμβουλίας μου, δε θα προσέχουν τά συμφορώντα με τής δειότητάς μου και δε θα με διευκολύνουν όσον εύπεροϋν εις τήν εκτέ- λεσιν του Έργου μου, τό όποιον δέν είναι βέβαια από τό εύκολώτερα, όταν έχῃ κανείς να διευθύ- νῃ μίαν τόσων μεγάλην οικογένειαν! . . . Δι' αυτό, βλέπετε, δημοσιεύω τόν Όδηγόν του Συνδρο- μητού. Όποιοι τόν μελετήσῃ καλά, εκείνος θα ήσυχῃ εις κάθε περίστασιν τι να κίμη, και τότε ή συμμετοχή του εις τούς Διαγωνισμούς, εις τήν Άλληλογραφίαν, εις τά Μικρά Μυστικά και έν γένει εις όλα, όχι μόνον, δέν θα μου διδῃ ένόχλησιν, άλλ' αὖθις μου προσέσῃ και τήν μεγα- λητέραν ευχαριστίαν.

Ευχαριστώ από καρδιάς τούς αγαπητούς μου φίλους, όσοι μου πύχησαν τήν καλήν Πρωτο- γρονιάν με έπιστολάς, με ξεσπαθώματα με έπι- σκεπήτρια και με ωραίας κάρτας. Πρώτα-πρώτα θε εύχαριστήσω τήν φίλην μου Άνδρομάχην Βρεστώ, ή όποία συνόδευσε τά: εύχάς της μ' έν κυμψόν και καλλιτεχνικώτατον έργόχειρον. Ω- ραίας κάρτας μου έστειλαν οι έξῃ: Άγγελος τής Αγάπης, Μαίρη Σάνδερ, Αντί Δουβλί- να, Ορέστης και Ματθίλη Λινδεργάτες, Πα- παρούνα τής Πεντέλης, Μαργαρίτη των Ίνδιών (με ωραίουσ στίχους): Άδριανή και Έλένη Γ. Στεφάνου, Γεράσιμος Λασκαρά- τος, Κελαιδίστρα, Κυματίζουσα Θάλασσα, Λευ- κή Μαργαρίτα, Λευκοθέα Κλωσίδου, Κρητι- κών Καστανος, Γ. Μ. Μεγαλησιάνος, Μαρία Π. Καράτου, Χρυσότατορο Αλεξάνδρ, Ναυτο- πούλα τής Κρατικής Τσοϋχτρα, Έλληνική Φωτογραφία, Αίγιονίς, Καλυδιώτικο Κοιτάκι (με τήν φωτογραφίαν του) Παπαγ. Ν. Προστό- πούλας, Έλένη Περιβολοπούλου, Διονυσία Κυριακοπούλου, Άρθος του Μαΐου, Γεώργιος Σ. Πολυλάς, Πέτρα Σκανδάλου και Μικρός Άθηνάιος. Άν λάβω και άλλα εν τῷ μεταξύ — διότι καμμίαν φοράν καθυστεροϋν εις τό τα- χυδρομείον, θα σας αναφέρω εις τό προσεχές.

Τώρα έρχομαι εις τάς έπιστολάς. Τι μεγάλα σωρός! Φαντασθήτε μόνον ότι είναι άλληλογραφία

τριών εβδομάδων. Φυσικά είναι αδύνατον να πανηθώ έν έκτάσει, διότι μόνον τάς πληροφορίας πού περιέχουν αι έπιστολαί αυταί άν ήθελα να δημοσιεύσω θα έχραζόμην στίλβαι όλόκληρος. Καί άν ήθελ να τακτίζω εις διας τάς ερωτήσεις, ή ν' άποσκάσω διας τάς ωραίας περιεκτικές άλλοιμονον! δέν θά μου έφθονεν δόκλονον τό διπλότυν αυτό φυλλάδιον, ώστε ύπομονή και έχομεν καιρόν να τα ξαναπούμεν . . .

Έλαθο, και τό «Ημερολόγιον τής Σύρου» τό όποιον εξέδωκεν ο καλός μου συνδρομητής Άντώνιος Π. Φουστάνος. Οραύτατον!

Μαγική Εικόνα, πσον χαίρω πού έγινε κα- λά. Γράφί μου! Ομρολόγια ευχαριστίας διά τό ξεσπαθώμα: Μά ήτο δυνατόν να μη ξεσπαθώσε σύ, πού με αγαπάς τόσον;

Άπό τήν Άλφισσαν ένας πτωχός μαθητής του Έλληνικού Σχολείου, με παρακαλεί να τον έγ- γραφῃ συνδρομητή δωρεάν. Μά γίνεται αυτό; Και έν το κάμω, μήπως θα είναι ο μόνος; Πό- σοι άλλοι θα μου το ζητήσουν! Άν θέλῃ όμως κάποιος, από τούς πλουσίους συνδρομητάς μου να μου στείλῃ επετα δραχμής διά να τον έγγρα- ψω, τότε μάλιστα.

Πίλιν Έλαβα βραχίλιας έπιστολάς και δελτάρια ψιλογραμμένα. Μά δεαν έχετε να γράψετε τόσα πολλά, διατί δέν γράφετε σωστήν έπιστο- λήν; Διά να χαλιώ τό μάτια μου; Άλλά τά μά- τια μου όξείλουν περισσότερο από τήν δεξίτραν που οίκονομείτε, —σι λέτε;

Μαργαρίτα τής Ακροπόλεως, δεκτόν τό νέον σο ψευδώνυμον. Φίλησέ μου και τόν αδελ- φόν σου και ειπέ τῷ να πού γράφῃ πῶς του φαίνονται τά νέα μας μυθιστορημάτων. Διά τόν Άνανταν . . . μίν ερωτά, άκίμη εις τό Φάληρον, —έξορτα!

Έχω αναγνώσῃ πολλά εκ των μυθιστορημά- των του Ίουλλου Βέρν, —πύ γράφει τό Γυμνά- σιον Κίου, — και είμαι εις έκ των θαυμαστίων του. Φαντάζεσαι λοιπόν τήν χαράν μου όταν είδα ότι και φέτος θα έχομεν Έργον του, τό «Μέγα Δάσος» Άλλά και τά άλλα πῶσον ωραία θα είναι!

— Αυτό σας τα έγγωμα.

Έλαβα γράμμα και από τήν Έλληνοπού- λα, και μάλιστα με ξεσπαθώμα. Έλπίζω ότι αυτό τό έτος θα φαίνεται τακτικά, όπως άλλο- τε. Δαν είναι αλήθεια;

Ζωηρά Φιλέ [Ε] πολύ καλογραμμένη ή έπι- στολή σου. Διά τόν Σύλλογον δέν γράφω πε- ρισσότερα. Τίθα μου έγγραφαν και τόσα είπα.

Κακώς σου είπεν ο ύπάλληλος του Ταχυδρο- μείου, Κόρη του Δουναθέως, ότι δέν είμπορεί να εκδώσῃ έπιτηγην 8 φράγκων. Καί ενός φρά- γκων άν έζήτησε, είναι ύποχρεωμένος να εκδώσῃ. Όστε ο κύριος αυτός ή άγασί τούς ταχυδρομι- κούς κανονισμούς ή έννοιά να κίμη τήν ύπρε- σίαν κατά τό κέρι του. Νά τον αναφέρῃ εις τόν προϊστάμενον του.

Εύγε, Τσιγγαρίλλα, [ΕΕ] ωραίοτατα έγγραφες αυτήν τήν φοράν. Μά λίγα λόγια και δι' ελα τό ζητήματα του κύκλου μας. Χαίρω πού σου ήρ- σαν τόσον τά Νέα του 1902.

Παταγού Παρών, υπάρχουν μυθιστορηματα πολύ βλαβερή, και άλλα πολυ άφέλιμα. Παρα- δείγματα χαρίν, αυτα που δημοσιεύω εγώ εί- ναι όχι μόνον τερπνά αλλά και ήθελάτατα. Ο άναγνώστης διασκεδάει, άλλ' ασυγχρόνω; δι- δασκεται.

Έρωθέ Σταυρέ, δεκτόν τό νέον σου ψευδώνυ- μον. Έστειλα ήτι εζήτησες και σ' εύχαριστώ πολύ διά τό ξεσπαθώμα.

Ο καλός Συνταγματάρχης Σμύρνης; θα έγγράψῃ έρα γε και φέτος τόν φίλον μας Μονοηέτην Απάλωνα! Έλπίζω.

Μία φίλη μου εκ του έσωτερικού — δέν λέγω τό όνομά της ούτε τό ψευδώνυμόν της — μου γράφει ότι φέτος ένεκα πολλά άτυχημάτων, ο πατήρ της δέν εις εις θέσιν να ανανώσῃ τή συνδρομήν της. Δοιπόν, βλαίος εκ των πλουσίων

συνδρομητών μου θέλῃ, ως τήν έγρήψῃ, και εις ένδειξιν ευγνωμοσύνης ή φίλη μου θέ του στείλῃ μίαν εικόνα, Έργον των χειρών της. — Τά όσα μου γράφει και μία άλλη, άλλ' αυτή χωρίς δω- ρών, άλλ' αὖθις περὶ τῆς Ιδού ποιος θ' αποδέξῃ εις τό δώρον!

Κόλιε τής Ακταλείας, [Α Σ] αυτό τό ψευ- δώνυμον σου ένέκρινε, και τό έσημειώτα εις τά Πνευματικά Ασκήσεις. [Ε] διά τήν ωραίαν έπιστολήν.

Έγκρίνουσα τά ψευδώνυμα των, δεχο- μαι μετ' χαρής εις τήν άλληλογραφίαν μου και εις τούς Διαγωνισμούς μου τούς νέους μου φίλους: Έπιμηθέ Μαθητίαν [Α. Γ. σου ένλέγω αυ- τό, δε ότι ήθελο διε σου ταίριξαι.] Γεραβάρτην [Ν. Σ.] Έλετισοφορον [Α. Τ. πολύ ευχα- ριστήτην ή έπιστολή σου.] Ματαρινοφορον [Ε. Χ. εύγε εις τό άριστα.] Γ' κκεϊταρ Πατρίδα [Χ. Μ.] Καριονώστην [Α. Σ.] Άρχιεπράτηγον Δέβη [Π. Α. περιμένο τω- ρα να μου γράψῃ και με τό χερκί σου] Ιου- κων Καναρινάκι [Κ. Κ. σου άρίσει;] Μι- κρην Άρσακειάδα [Ε. Σ.] Λιακήν Πανσέληνον [Ο. Σ. ιδού αυτό που προτιμώ;] και Νοσταλ- γιον τής Θαλάσσης [Κ. Σ. αυτό ήτο τό ωραί- ότερον!]

Άσπασμοί Πληροφορίας: Ο Κωλός Αι- δόλος συγχάριε τό Αταύροισον Ρόδου διά τό βραβεΐον και τό πληροφορεί ότι δέν έθίμως κα- θόλου που ο κλήρος ήνθουσεν αυτό. — Ο Άγγε- λος τής Αγάπης χαίρει τό Κάλυκα Ρόδου — ή Άνδρέα Σουλιδίτις άσπάσεται τήν μικρο- τέραν εκ των συνδρομητίων μου (ποία να εί- ναι; . . .) — ή Χρυσότατορο Άλκυον χαίρει τήν Άηδόνα τής Έρμον, την όποιαν κάλυσ- α γυορίζει — ή Μαργαρίτα τής Ακροπόλεως ά- σπάσεται τήν Κυματίζουσα Θάλασσα, τήν όποιαν γυορίζει, και τήν Λευκοθέα, τής όποις ζητεί τά αρχικά — ή Μαργαρίταφορος άσπάσεται τήν Έμερλάδα και εις πολυ ευ- χαριστήμενη πού την έγώρισε — ή Μονωσις πληροφέρει τό Αλλοπρόσαλλον, δε, άν και θα εις πάντοτε μόνωσις; δεχεται τήν προσθεΐ- σαν άλληλογραφίαν και αναμένει έπιστολήν της. — ή Σμυρνή Έσανόλια ζητεί τά αρχικά τής Α- γροτικής Ζωής — ή Κόρη του Αάλα άσπάσεται διε ήτο αδελφής — τό Κρητικόν Καστανον χαι- ρετῷ τήν Έμερλάδα και τό Φουγάρο τής Εϋγενίας — τό Ζικάνιον του Σχολείου άσπά- σεται τήν Αίγρια, και πληροφορεί τόν Ψευδο- δικηγόρον ότι τό προσωπίον δέν του χρησιμεύ- ει, διότι άνεκαύρητο — Ο Άγγελος τής Αγά- πης δεχεται τήν υπό του Δίκου του Ήλιου προσθεΐσαν άλληλογραφίαν και αναμένει έπι- στολήν του. — Ο Άγγελος τής Εϋγενίας χαι- ρετῷ τήν Έμερλάδα, και άν μόνον ποιος εί- ναι, θα του στείλῃ μερικά εικονογραφημένα δελ- τάρια τής πατρίδος του — ή Ισαβέλλα Λεο- κάρδου, άπαντῷ εις τήν Πενθοσαν Καρδίαν διε δέν έννόησε τήν ερωτίαν της. — Ο Άρθος Άνθών άσπάσεται τήν Άνοιξιάτικην Βραδύαν και τήν ερωτά έν έλαβε τήν έπιστολήν του — ή Άμαρυλλίς άσπάσεται τό Αι' λαγο- τών Πατησίων και ζητεί τό όνομά του δι' ανταλλαγής Μ. Μυστικῶν — πολλοί παραλείπονται έλλέψει χώρου.

Μικρά Μυστικά επιθυμοϋν ναυταλλά- ξουν: — τό Λευκόν Κρίνον με τήν Έλεΐδα Κόσμον, Μελίονσαν Καλόγγραν και Λευκόν Τάκινθον (με τά όνόματά των) — ο Παρηγο- ρος Άγγελος με τήν Αθραν τής Κερκίρας, Λι- ακήν Μαργαρίτα και Άσπροσταυτήν (άν βέλομεν με τά όνόματά των) — τό Έλληνικό Δ- εράκι με τόν Ιππότην τής Ουίχλης, Λιακήν Μαργαρίταν, Μόνωσις, Τηλέμαχον και Τή- κήτην Δετόν (τόν όποιον άσπάσεται) ή Κόρη του Σερμυώνος με τήν Νοσταλγοσαν Έλλη-

νίδα, Εϋελεΐδα, Χιοτισμιόν Μαΐον, Έμερ- λάδα και Πικραμένη Καρδούλα, ή Καπη- λείτις Κόθρον με τόν Τριανταφυλλέτιον Κομ- πον, Άλβιδα, Άγγλ Μερεξιάδα, Λόρδον Βιρωνα και Άμαρυλλίδα — ή Άμβρακίτις Αθρα με τόν Σιροκολεβάτην, Τσιγγαρίλλα, Ζικάνιον του Γυμνασίου, Άνοιξιάτικην Βρα- δύαν και Ίνδ — ή Ηομενίς του Παπαγαΐ- κωδ με τήν Βίγλαρ, Αρσον τής Έρμούς, Γλυκο Φύλλον, Περωτήν Ταξιδιδώδα και Άντιγόνη — τό Κρητικόν Καστανον με τήν Λευκην Άμαρύν, Τσιγγαρίνον του Κόσμου, Άγγλ Μερεξιάδα, Έμινόν Άρωμα και Μι- κρην Καταργατα (άν θέλομεν με τά όνόματά των) — ή Τσιγγαρίλλα με τήν Τριγυλάδα, Άργυρην Σουλιδίτην (ει δυνατόν με τά όνόμα- ματά των) — τό Άρθος του Μαΐου με τήν Λι- ονοσταπή Δίωρη, Γ' κκεϊταρ Καρδίαν, Βρο- τήν του Διδε, Ψευδοδικηγόρον και Σμυρνα- κούλαν — ο Νυκτοπόλε με τήν Σισσητήν Νεκτα, Έρσειακήν Μαργαρίτην, Ζικάνιον Άρσακειών, Άλβιδα και Σιναγομύτρον Περ- σικόν — Βικτωρ ο Μαύρος με τόν Ήρωα Θε- σία, Καπηλάτιδα Κόθρον, Κρητικην Σμυαί- αν (με τάρχικά της) και Ζωηράν Φλόγα — τό Λευκόν Κρίνον με τόν Λευκόν Τάκινθον, Ο- υίχλην, Άμαρυλλίδα, Ρομανικήν Σμυαίαν, Παριστιαν και Άστρον του Αίγαίου — τό Κικκείον Άρωμα με τό Φουγάρο τής Εϋγε- νίας, Τάταλον, Πολύχρονον Ιρσοαλλίδα και Μελίονσαν Καλόγγραν (ει δυνατόν με τά όνό- ματά των) — ο Ίπεράφανος Ιππύσις με τόν Άβελ, Λιωνοπούλαν και Μαύρον τής Βερετί- ας — ή Κόρη του Σερμυώνος με τόν Νέμορ, Μελαγγολικήν Σεληνολάτριν, Ορειροπό- λον Ψυχήν, Εθνομον Κόρην και Μόνωσι — ή Σπαρτιάτις Ξελωτις με τό Ζικάνιον Γυ- μνασίου και Ζικάνιον Άρσακειών — τό Μολών Λαδδ με τό Κρητικόν Καστανον, Νερόιδαν τόν Ξπετοδών, Κωλόν διάβολον, Άνθώσαν Νεότητα και Έμορλάδα (άν θέλομεν με τά όνόματά των) — ή Ορειροπόλος Ψυχή με τήν Μαγικήν Εικόνα, Πικραμένην Καρδούλαν, Άμαρυλλίδα, Ναυτοπούλαν τής Άνδρου και Μαργαρίταφορον — τό Ζικάνιον Γυμνασίου με τόν Αίγρια και Έμινόν Άρωμα (με τά όνό- ματά των) — ο Άρθος τής Τριμορής με τήν Γ' λουφογγρον Σελήνην και Τσιγγαρίνον Έλ- ληνίδα (με τά όνόματά των) — ή Λευκή Άκα- κία με τήν Μελαγγολικήν τής Άνδρου και Εϋγενή Καρδίαν.

Άπό ένα γλυκο φίλάκι στέλλει ή Δια- πλασις προς τους φίλους της: Κωλόν διάβολον (βραβεΐον έστειλα) Βασίλειά του Ναυπών «φορ- τικός» ουδ' ουτε μου γίνεσαι πάντοτε με ένδιαφέ- ρον άναγνώστης τά δοκιμά σου, άλλ' προτιμώ τούς στίχους που γράφεις εις άπλήν γλώσσαν! Ακτίνα τής Έλενθερίας (ευχαριστώ πόρα πολ- λή) Αστέρτα τής Ανατολής, Αλλοπρόσαλ- λων (πόσον θα εύχαρισμην άν έλάμβανα γραμμα- τάς σου, ε; εις και με λίγα λόγια) Γεωρ- γιον Σ. Τσιγγατήν (ο όποιος δέν είμπο- ρεί να μου περιγράψῃ τήν χαράν του διότι θα εύ- τυχήσῃ φέτος να αναγνώσῃ τό «Μέγα Δάσος» του Βέρν.) Μ. Α. Μερακίτην (άνήγαγε τούς «Όδη- γόν του Συνδρομητού» και τότε δέν θα έχῃ καμμίαν άπορίαν) Μολών Λαδδ (διά τό όποιον κάθε σελίς του προηγούμενον μας φύλλον ήτο και μια ωραία έκπληξι;) Άγγελος τής Αγά- πης (ο όποιος έδωκετάς πόσον ωραία εις τό Δένδρον τής Μουσικής Έταιρείας . . . εκεί- νος ο Κάλυξ Ρόδου, τί χορδ! τί χορδ!) Δοκίαν (ωραία τά νέα σου ταρτάκια [ΕΕΕ] βραβεΐον έστειλα) Φιλιππίν Ζέρρον (ευχαριστώ σου άπαν- τῷ και!) Τσιγγαρίνον Ιππύδα, Άνθιμμένη Λυγαριά (σ' εύχαριστώ πολύ) Φουγάρο τής Εϋγενίας ([ΕΕ] διά τήν ωραίαν έπιστολήν)

Άπό ένα γλυκο φίλάκι στέλλει ή Δια- πλασις προς τους φίλους της: Κωλόν διάβολον (βραβεΐον έστειλα) Βασίλειά του Ναυπών «φορ- τικός» ουδ' ουτε μου γίνεσαι πάντοτε με ένδιαφέ- ρον άναγνώστης τά δοκιμά σου, άλλ' προτιμώ τούς στίχους που γράφεις εις άπλήν γλώσσαν! Ακτίνα τής Έλενθερίας (ευχαριστώ πόρα πολ- λή) Αστέρτα τής Ανατολής, Αλλοπρόσαλ- λων (πόσον θα εύχαρισμην άν έλάμβανα γραμμα- τάς σου, ε; εις και με λίγα λόγια) Γεωρ- γιον Σ. Τσιγγατήν (ο όποιος δέν είμπο- ρεί να μου περιγράψῃ τήν χαράν του διότι θα εύ- τυχήσῃ φέτος να αναγνώσῃ τό «Μέγα Δάσος» του Βέρν.) Μ. Α. Μερακίτην (άνήγαγε τούς «Όδη- γόν του Συνδρομητού» και τότε δέν θα έχῃ καμμίαν άπορίαν) Μολών Λαδδ (διά τό όποιον κάθε σελίς του προηγούμενον μας φύλλον ήτο και μια ωραία έκπληξι;) Άγγελος τής Αγά- πης (ο όποιος έδωκετάς πόσον ωραία εις τό Δένδρον τής Μουσικής Έταιρείας . . . εκεί- νος ο Κάλυξ Ρόδου, τί χορδ! τί χορδ!) Δοκίαν (ωραία τά νέα σου ταρτάκια [ΕΕΕ] βραβεΐον έστειλα) Φιλιππίν Ζέρρον (ευχαριστώ σου άπαν- τῷ και!) Τσιγγαρίνον Ιππύδα, Άνθιμμένη Λυγαριά (σ' εύχαριστώ πολύ) Φουγάρο τής Εϋγενίας ([ΕΕ] διά τήν ωραίαν έπιστολήν)

Γλυκεράν καρδιαν (σε συλλυπησμαι δια τον θάνατον του αγαπητου σου εξαδελφου) *Κόντε Ραπαζάκη* (εστειλε: θλιπω: ει: το εσπερωμα προδεσει: ευγε:) *Σοφην Πιτσιανου*, *Εύχαριν Καλιμαρίδαν* *Ι. Λαπαριαν* (ελεηθησαν:) *Αφροστροφωμενην θαλασσαν* (η οποια εχει τσασ ασχολιας, αλλα μολοντουτα δεν με λησμονει:) *Κρησιαν Καστανον* (ελαβα διλας σου τας επιστολας:) *Δηλοποροσολλον* ([Ε] δια την ωραιαν επιστολην) το επιθετον που διδεις του *Ανανι* (αγαπητοσχησθησιν) πολυ επιτυχμενον (α, μα του εικε:) *Αθος του Ζαυπειου* (λοιπον αι τις: θα τους καταφερω:) *Τηλεμαχον* (αι διλας δεκται:) *Αγγελου της Ευτυχιας*, *Ελένην Γρουαρη*, *Διαφροσθησαν* *Ελπίδα* ([Ε] δια την ωραιαν επιστολην) *Υπερηφανον Λεοντα* (τας εδεχθην) *Κυκνειον Ασμα* (εινε ακανθηχορος βεβαιος) φαίνεται δε οτι εινε απο το ειρος εκεινιον, ο οποιο εκσφην δονικου τας ακανθας του ως βελη) *Ζαυπαν* (ενοσται βει: η μεταφρασις εχει να καμη πολυ αδελας μεταφρασεως εμπορει να καμη εν ωραιου εχρον ολοδιου αγνωστων:) *Βικτωρα του Μαθραν* (αι προτασεις σου εηραν σειραν δια το προσχε:) *Κωματισσαν θαλασσαν* (και αι δυο απαντησεις δια την *ΙΒ* Κυριακήν πρέπει να γραφουν εις το ιδιον χαρτι χωρισθαινον το γραμματικου σου, και ελπιω να μου γραφης συχνοτερα) *Αθος της Αρετης* (αλλο τσασ ειμαι κ' εγω ευχαροσχημη μαλ' ου) *Αλεξοινη* (ελεηθη) *Γαλλικην Ναυαρηδα* (εστειλε:) *Μικρον Ανδριον*, *Ευβοικον Οριοντα*, *Ναυαποβιαν της Ανδρου*, (η Κικη σ' ευχαριστει πολυ δια τα εκατον γραμματσημα.) *Μόνων* (μα διαει αυτη η μεγαλοχολια: δεν ενοω πως εμπορει να μελαχολη κανεις εις την ηλικιαν σου.) *Ιωάννην Α. Βασιλειδην*, *Ζωην Η. Δελμοβιλον* (ευχαριστω πολυ) *Μινωτον Νεγκαν* (εστειλε:) *Κορην του Λάλα* (χαρω που εγινες καλα και θα μου γραφης συχνά.) *Αμαρυλλίδα* (τα ελαβες:) *Αρχικαλαμποριστην* ([Ε] δια την προετοιματικην επιστολην.) *Λιονοσικη Διρρη* (ελαβον) *Αμημητραν Ν. Φαρμακιδου* (δεκται:) *Λοσιαν* *Αθος* (πολυ περιερον:) τα εξαναστειλα. *Ονειροβιαν Ψυχην* (εμα μου γραφες συχνά, παντοτε θα ελιπης το ψευδονυμν σου.) *Αντιρρηνη* (ευχαριστω δια τας ευκολιας.) *Ζιλιανον Σχολεσιον* (ποια φυλλαδια δεν ελαβες:) *Εδνην Καρδιαν* ([Ε] δια την ωραιαν επιστολην) *Ρου μελιωκου Σταβουλι* ([Ε] τι ευμορα που τα λεγεις: γραφε μου λοιπον συχνοτερα.) *Ποντικον*, *Τσογγραν* (τωρα που επερασαν τα βασανα, γραφε λοιπον τακτικωτερα.) *Ιωάννην Θ. Διαμαντην*, *Ηλιαν Φαρμαντην* (σε δεχομαι μετα πονησ χαρας) *Σηρημα της Μιτρος* (ευχαριστω φιλησε μου και την αδελφην σου.) *Αμη Γ. Κοντην* (που εινε τσασ μικρης και λυει τσασ ωραια τα αινιγμα.) *Μελλουσαν Καλδερηραν*, *Λευκον Κρινον* (θα τας δημοσιωσω.) *Τεαν* (και εις τας δυο ερωτησεις σου απαντω να!) *Φιλοπατριδα* *Γαδα* ([Ε] ο περι ου μ' ερωτες εμεγαλωσε και γραφει τσασυ καλα, ωστε εμπορει πλην να εινε και συνεργατης μου.) *Νεμον* ([ΕΕ] δι' εσα ωραια μου γραφεις) *Εσπεραντην*, *Αγνωστο*, *Μελλον*, *Κροταλον* (ευγε) *Υδ: Μπουλλ*, *Ναυτοπαυδα* (πραγματικως, οι φιλοι μου του 1897 ησαν πολυ ενθουσιωδες δια το εσπερωμα. αλλα μίγας δεν εινε και οι σημερινοι:) *Αποδειξει συ ο θιος:)* *Ναυαποβιαν της Κρανις* (ευγε) *Μαριδαν του Εβριτου* (μη ανουχησ διδλου, διτσι εχεις πληρη την συγγνωμη μου) *Κορην του Σερυμιδου*, *Φαληρικην Αδραν*, *Χαμενην Ευτυχηταν* (η καλη του εκμας να μη τους ακουσης!...) *Αδελαϊδα*— *Μαριαν Παπαμυρσου* (σου εδωσα την ευχην... εωρα να ιδουμαι) *Δεσποιναν Αθ. Ιωανου*, *Ελληνικον Αεραι* (εστειλε:) *Ελληνικην Ναυαρηδα* (Δελτιον «Ελληνοπαυδας» θα δημοσιωβη πολυ γρηγορα) το εμα δια σημερον, αλλα δεν εμενε τσασ. *Αδραν της Κερκερας* (αργησα να λδω την επιστολην σου, και νομικω οτι αι πληροφορια τωρα θα

εινε περιτται.) *Λευκον Τάκινθο*. (χαρω που εγινες καλα.) *Αγγελου Αδερωνου*, *Αθδαν Καρδιαν* (το ελαβς,) *Λευκη της Καστιλλης*, *Πενθοβιαν Καρδιαν* (ελαβες την συλλογην σου, αλλα ετη επιστολην δεν επρασε να την γαρη: μαλ' με τας Ασεησεις) *Μυτιλον του Μαργαριτοφρονου*, *Αρσον της Ερημου*, *Δικατερηνην Αλμειδα*, *Πριγκιπα της Μαργιτας* (ελευθερον το ψευδονυμν που ελιεις: αλλα πρέπει να στειλης 1 ερ.) *Λοβιαν* (δεν εκλεγεις μονος σου τιποτε δια να ιδω πως θα το κωμης:) ετσι εινε απλοωτερον: αλλα να μου στειλης μαλ' και το πρωτοπειον.) *θαλασσον Κημα* (να σε ιδω!) *Ψευδοπατριδων βραβειον* (εστειλα.) *Σεισευμενην Συναωσιδα*, *Υ. Θ. Τσικμπαν* (και θμας εινε δυσοκολοι...) *Αρμολογιωτα Αδραν*, *Πηνην της Ερημου* (στειλε μου λοιπον) *Μαστραν της Χιου*, *Λευκην Ακακιαν* (ευχαριστω σημερον: ελεγεψ ψευδονυμν της νεας κησ φιλης.) *Ιωάννην Γ. Μαργαριδην* (χαρω πολυ, αλλα να εκλεξης αλλο ψευδονυμν, διοτι αυτη δεν εινε καταλληλον.) *Τυδσα κ. κ.*
Εις τσασ επιστολας ελαβα μετα την 2 *Γα τοσαριον* δαπαντησω εις το προσχε.

ΟΙ ΕΝ ΡΩΣΙΑ συνδρομηται της «Διαπλάσεως των Παιδων» οσοι δεν δυναται να στείλουν την συνδρομήν των εις ευθείας εις το Γραφειον μας, παρακαλούνται να καταβάλλωσιν αυτήν προς τον εν Οδησώ καθηγητή κ. Αναστασίου Ν. Μάλτων. (Alexandrowski Prospekt. No 8) ευγενώς αναδεχθέντα την αντιπροσωπείαν του ήμετερου περιοδικου καθ' όσας την Ρωσσίαν. Παρά τω αυτό κ. Αντεπροσωπω εγγράφονται και νέοι συνδρομηται, οι οιασδήποτε κλωεω: της Ρωσσίας, και γίνονται δεκται παραγγελια: περι αποστολής τσασω της «Διαπλάσεως» και της Βιβλιοθήκης της.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
δι' όλοεις δεκται μέχρι της 2 Μαρτίου.
Ο χαρακτ των λέσεων, επί του οποίου δέον να γραφωσι τας λέσεις των οι διαγωνιζόμενοι, καλιστα εν τω Πρωτομω μας εις φυλλίον, εν τσαστω κωπικω 20 φύλλα και τεμαίσει φρ. 1
Νέος Διαγωνισμος Λύσεων
[Κατά τανωτερω προκηρυθέντα, από του παρόντος φυλλαδιου άρχεται ο νέος 73ο: Διαγωνισμος των Λύσεων — Τ' αποτελεσματα του προς Σύνθεσιν Πνευματικων Ασκήσεων 71ου Διαγωνισμου θα δημοσιευθουν άργωτερα σ'αυτ' ήτηον ή δημοσιεύσει των εκρηθεισων Ασκήσεων άρχεται από σημερον και θα εξακολουθήση μέχρι τέλου: του έτους.]
1. Αεζήγρωτος.
Πέρνω πρώτα ένα γράμμα και μετά νότα μουσική, Πολιν έπειτα αρχίαιον, με ναδη, δυναμοστή. Τέλος έλλο ένα γράμμα και χωριε να το νοήση, Πολι νέα σου σκαρόνω, όπου εινε νόπορηση.
*Εστειλη από του Αγγέλου Διγερωσού
2. Στοιχειωδής γρωτος.
*Αν το πρώτο μου μου βγάλης και δυο γράμματα μου βάλης, Θα ιδής από ποτον.
*Εστειλη από του Αγγέλου Διγερωσού
3. Μεταφρασματικωσ.
Βγάλε Α και βάλε Υ
Και θα ιδής εις τη στιγμή, Από μέγα έρπειον,
*Εν τετραπόδον γνωστων.
*Εστειλη από της Σωφίλλης Νουτις.
4. Δημιωδες Αίνεγμα.
Μακρο-μακρο σαν άντερο
Και σεργαυλο σαν τάλαρο
*Εστειλη από Ηλία Κ. Παπαδημου.
5. Ρόμδος
Το πρώτον και το έδωτον 'ετο μνημα θα ευρήσ,
Το δεύτερον μια πρόθεσις το σχηματίζει εύθς.

Το τρίον εινε όνομα θάνατον, γλυκί...
Μια πόλις εις το εσπερω: και δη Γκαλική.
Ευλου τεμαίειον απόλου το πέμπτον φανερόνω,
Και αν ταυμύζω κ ηκηή τον όρμειον συμπληρώναι:
*Εστειλη από του Ήσχιου του Ναπολιόνου.
6. Αστήρ.
* * * Ναυτικατα-αδου οι άστρι-
* * * σαι δια γραμμάτων ούτωσ
* * * M * * * ωστε να σχηματίζονται όρι-
* * * ζοντίας θεός, καθέτωθ θρος.
* * * * * πλαγιωσ δε σημείον και νήσοσ.
*Εστειλη από του Κορνηθιωτου Κυμωτου
7-9. Αστειρα Παροράματα.
1. — Το ψωμι ώ: τα χόρτα φάνει.
2. — Όποιοσ μαγειρείει το πουλι, χάνει και το
3. — Τα άρωματα εινε επτά. [λαγο.
*Εστειλη από της Ηρωιδασ του Ζαλόγγου
10. Μαγικη Συλλαβα.
μετ' Ακροστιχιδωσ εξ αντιθέτων.
Αναλλάσσοντες όδο γράμματα ενάστησ των κητωθ λέσεων δια μίασ σιλλαβησ, πάντοτε τών αυτης, εύρισκετε άλλασ τσασ λέσεις, ών τα αντίθετα, δια των άρχικων αυτων, σχηματίζον εν άκροστιχιδι το όνομα ζώου: ριβά, Αλλησοσ, ρήσοσ, ζαίε, προσέχω
*Εστειλη από του Γεωργίου Νέγρου
11. Φωνηνοτέλειον.
ον. θν. κ- χρ. πν
*Εστειλη από του Ασιόσοσ της Ανατολής.
12. Γρήφοσ
C' ΗΕ νεά α λο λο λο
*Εστειλη από του Πωσ-μι Λέου.
13. Μαγικη Βικίον.
Ζητείται ή λύσις: της εν σελιδι 13 δημοσιωσω-
μένησ Μαγικησ Βικίονσ. Το κωρυμμένον πρό-
σωπον θα ζωγραφισθή απόλωσ επί του χάρτου των λύσεων, άνευ άλλης περιγραφής.

ΑΥΣΕΙΣ
7οσ Πνευματικωσ Ασκήσοσ του φυλλου 43
461. Τέτον (τε, τον). — 462. Κύρνος, Κύδνος.
463. ΒΑ — ΝΑ — ΝΑ.
ΝΑ — ΘΑΝ
ΝΑ
ΕΙΗ
ΙΛΙΟΝ
ΣΤΑΔΙΟΝ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ
ΦΩΛΕΑΝΑΡΟΣ
468 — 467. 1, Κριτική (καίτοι γρηγόριος). — 2, Πάτραι (αγαπητά τραλά). — 3, Λάρισα (μου-
λάρι σαν). — 468. ΣΟΥΦΙΑΙΑ (όδοσ, υίοσ,
*Ηολοδοσ, δυοσ, *Ιαισ, Αλασ).
— 469 Δανία 470 — 474 Τη ανταλλαγή
Ιταλία δια του γράμματοσ Ε, σχη-
Αγγλία ματίζονται αι λέσεις: θλιβ.
Γερσία θ'υξ' έξω, ράξ' άξιοσ. —
Ελλάς 475 ΗΡΙΑΝΟΣ (ΜουΗ-
Αβουσινία ναι, μουΡέα, *Ιακίνωσ, Λυ-
Σερβία Δία, μάχ'Ατρα, ΖηΝων,
Ισπανία *ΙΟσ, *ηΨσοσ. — 476. Ωσ
Σουηδία αούτοσ και μη παρέχει. —
477. Μη έσο έπίτοκοσ.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ
[*Η λέξις λεπτά 10, δια δε τσασ συνδρομητασ μας λεπτα 5 μόνον. Ελευθερωσ όδοσ 10 λέσεις, δηλαδή και αι αλεγομεναι τών 10 πληρώνονται δια 10 λέσεων. — Τα προς δημοσίωσιν γωφώγραφα πρέπει να εινε πολυ ενανονω-
σια και να φέρων εις το Γραφειον μέχρι της μεση-
μεροσ της σ'ευτεροσ το φευδονυμν δια το φυλλο του
εχρησίουσ Λαβότου, άλλωσ μίγας δια το κωπικωμμένον.]
Georges J. Lechonitès, — Alexandre
(Egypte), ανταλλάσσει εικονογραφημένα
δελτάρια, μόνον της Ελλάδοσ. (B — 1)
Δέχομαι ανταλλαγήν εικονογραφημένων δελτα-
ρίων της Ελλάδοσ. — Nicolas Constantinovitch
(Egypte) (B — 2)
Εύχομαι εις τσασ εν Λευκίδη συνδρομητασ της
«Διαπλάσεως» πάν, το ποθητόν επί τω νέω
έτει. — Αμβραμωίωσ Αδρα. (B — 3)